

Özgür Gündem'e kapatma saldırısı ve polis baskını

#ÖzgürGündemSusturulamaz

Darbe girişimini fırsata çevirerek muhalif medyayı hedef alan dinci-gerici iktidar; şimdi de Özgür Gündem gazetesini kapatma kararı aldı. Gazete, İstanbul 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 16 Ağustos günü geçici süreliğine kapatıldı. **s.10**

Gazeteye ilişkin kapatma kararının ardından gazetenin Tak-sim'de bulunan merkez bürosu polisler tarafından basıldı. İçeri giren çevik kuvvet polisleri ile gazete çalışanları arasında arbede yaşandı. Polisler 24 gazeteciyi darp ederek gözaltına aldı.

Klisom işçilerinden devrimci tutsaklarla dayanışma **s.16**

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 31
19 Ağustos 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

Tek yol direniş, tek yol devrim!

Mevcut gelişmeler karşısında işçi sınıfı ve emekçiler adına tek bir çıkış yolu bulunuyor; temel hak ve özgürlüklerin gaspına, sömürüye, iktisadi-sosyal saldırılara, faşist baskı ve devlet terörüne karşı direnmek!

Güncel planda bu saldırıları geri püskürtecek dışa dış bir mücadele ve direniş hattı oluşturmak.

Direnışı "sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm" bakışı ile, söz konusu sorunların kaynağı olan sermaye düzenini hedef alan bir mücadele ile birleştirmek.

Darbe girişiminin ardından devreye sokulan OHAL süreci, toplumun farklı kesimlerini hedef alan saldırılarla devam ediyor. AKP iktidarı, OHAL koşullarını bir yandan devlet krizini yönetmek için değerlendiriyor, çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnameler'le (KHK) devleti tahkim etmeye dönük hamlelerini sürdürüyor, öte yandan işçi sınıfına, ilerici-sol güçlere ve Kürt halkına yönelik kapsamlı bir saldırı süreci işletiyor. [s.2]

AKP'nin karanlık planları ve devrimci sorumluluklar

Dinci-gerici AKP iktidarına ve sermaye devletine karşı mücadelede devrimci perspektif ve bağımsız devrimci sınıf tutumu yaşamsaldır.

İşçi sınıfı anti-emperyalist mücadelede yerini almalıdır

Emperyalizme karşı mücadele iç dayanaklarına, yani sermaye egemenliğine karşı mücadele edenlerin işi olabilir ancak.

Meslek liseleri sömürünün "amiral gemisi" olacak!

Mesleki eğitimin tamamen sermayenin denetimine girmesi için sermaye iktidarı tarafından her türlü olanağın seferber edilmektedir.

Dinci iktidarın çöküşten çıkış arayışı

s.21

TKİP V. Kongresi sunumlarından: Kamu emekçileri hareketi

s.12

Tek yol direniş, tek yol devrim!

Darbe girişiminin ardından devreye sokulan OHAL süreci, toplumun farklı kesimlerini hedef alan saldırılarla devam ediyor. AKP iktidarı, OHAL koşullarını bir yandan devlet krizini yönetmek için değerlendiriyor, çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnameler'le (KHK) devleti tahkim etmeye dönük hamlelerini sürdürüyor, öte yandan işçi sınıfına, ilerici-sol güçlere ve Kürt halkına yönelik kapsamlı bir saldırı süreci işletiyor.

"Darbe karşıtlığı" üzerinden düzen siyasetini arkasına takan ve sermaye çevrelerinin önemli bir kesiminin desteğini alan AKP gericiliği, toplumu da bu çizgi üzerinden saflaştırarak saldırılarına meşruluk zemini yaratmaya çalışıyor.

HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİN KIRINTILARI DA ORTADAN KALDIRILYOR

Darbe girişimini fırsata çeviren ve kendi gericisi üzerinden devleti tahkim etmeye girişen AKP iktidarı, OHAL kapsamında tüm hak ve özgürlükleri de rafa kaldırmış bulunuyor. Özgür Gündem Gazetesi'nin kapatılması örneğinde olduğu gibi, ilerici-sol yayın organları susturulmak isteniyor, muhalif tüm sesleri bastırmaya dönük yasal düzenlemeler bir biri ardına hayata geçiriliyor. Zindanlarda baskı ve işkence boyutlanırken, devrimci tutsakların en temel hakları (iletişim vb.) keyfi bir şekilde gasp ediliyor.

Kürt kentlerinde ise, kirli savaş politikaları OHAL'le birlikte daha bir yoğunlaşmış durumda. OHAL kapsamında hazırlanan KHK ve Torba Yasalar'la Kürt kentlerine dönük rant ve baskı politikaları kalıcılaştırılıyor. Direnişin merkezi konumundaki kentlerin yaşam ve kültürel değerlerini erozyona uğratabilecek politikalar hayata geçirilirken, HDP'li belediyelere yönelik baskılar tırmandırılıyor.

Benzer bir saldırı süreci işçi sınıfının

örgütlenme ve hak arama eylemlerinde hedef olarak sürüyor. TEDİ ve Özkar Madencilik'te olduğu gibi, en temel haklarını talep ederek eyleme geçen işçiler polis baskısı ile karşılaşılıyor. İşçi eylemleri OHAL gerekçesi ile engelleniyor. Özetle, darbe girişimini fırsata çeviren AKP gericiliği toplumsal yaşamda çatlak tek bir ses dahi çıkmasını istiyor; söz, basın, eylem ve örgütlenme önündeki engelleri OHAL uygulamaları ile pekiştiriyor. Tüm bunları "demokrasi" yaftası ile hayata geçiren siyasal iktidar, iki yüzlülükte, riyakarlıkta sınır tanımıyor.

SOSYAL VE EKONOMİK SALDIRILAR HIZ KAZANIYOR

Sermaye hükümetinin darbe girişiminin ardından hız verdiği saldırıların bir diğer boyutunu ise, sosyal-ekonomik hakların gaspına yönelik düzenlemeler oluşturuyor. Darbe girişimi öncesinde de hükümetin masasında olan sosyal yıkım saldırıları, OHAL koşullarında pervasızca uygulanmaya başladı. Zira çıkarılan her KHK ve Torba Yasa'da, işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çevirecek kapsamlı saldırılar yer alıyor.

Geride kalan süreçte Kiralık İşçi Büroları (KİB) ve Bireysel Emeklilik Sistemi (BES) gibi saldırılar yasal zeminlere kavuşturuldu. Önümüzdeki günlerde ise, kıdem tazminatı hakkının gaspına yönelik düzenlemenin gündeme alınacağı biliniyor. Tüm bunların yanı sıra, sermaye hükümeti kamu alanına yönelik çok yönlü bir saldırı programı üzerine çalışıyor. Kamu emekçileri açısından tam anlamıyla güvencesiz ve esnek çalışma anlamına gelen bu saldırı paketinin de önümüzdeki günlerde yasallaşması bekleniyor. Dahası, sermayeye kaynak yaratmak adına yeni fonların oluşturulması da gündemde. Geçtiğimiz hafta Meclis Plan ve Bütçe

Komyonu'nda kabul edilen Türkiye Varlık Fonu düzenlemesi, kamusal varlıkları ve işçi-emekçilerden kesilen paralar üzerinden oluşturulacak olan birikimi sermayenin hizmetine sunmak için atılmış yeni bir adım oldu.

Söz konusu saldırıların bir diğer ayağını ise emekçilerin sırtına yüklenen yeni vergi zamları oluşturuyor. Sermaye hükümeti, krizin faturasını emekçilere yüklemek için internet, cep telefonu ve doğalgazdan "ek vergiler" almaya hazırlanıyor.

TEK YOL DİRENIŞ, TEK YOL DEVRİM!

İçerisinden geçmekte olduğumuz dönemde tırmanan ve işçi sınıfını, emekçileri, Kürt halkını, devrimci ve ilerici güçleri hedef alan sosyal, iktisadi ve siyasal saldırıların gerisinde, sermaye düzeninin çok yönlü krizleri yer alıyor. Sermaye devletinin, kriz ve bunalımların faturasını emekçilerin sırtına yüklemek ve bu yolla sömürü çarklarını sorunsuzca döndürmek için yürüttüğü hummalı çalışmaların gerisinde ise tam da bu olgu yer alıyor. Hem de gericiler iktidar ve rant kavgası üzerinden birbirini boğazladığı, devlet aygıtının temel tüm kurumlarında kapsamlı tasfiye süreçlerinin yaşandığı bir dönemde.

Mevcut gelişmeler karşısında işçi sınıfı ve emekçiler adına tek bir çıkış yolu bulunuyor; temel hak ve özgürlüklerin gaspına, sömürüye, iktisadi-sosyal saldırılara, faşist baskı ve devlet terörüne karşı direnmek! Güncel planda bu saldırıları geri püskürtecek dışı dışı bir mücadele ve direniş hattı oluşturmak. Direniş "sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm" bakışı ile, söz konusu sorunların kaynağı olan sermaye düzenini hedef alan bir mücadele ile birleştirmek.

Mevcut gelişmeler karşısında işçi sınıfı ve emekçiler adına tek bir çıkış yolu bulunuyor; temel hak ve özgürlüklerin gaspına, sömürüye, iktisadi-sosyal saldırılara, faşist baskı ve devlet terörüne karşı direnmek! Güncel planda bu saldırıları geri püskürtecek dışı dışı bir mücadele ve direniş hattı oluşturmak. Direniş "sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm" bakışı ile, söz konusu sorunların kaynağı olan sermaye düzenini hedef alan bir mücadele ile birleştirmek.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/31 * 19 Ağustos 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

T. Erdoğan - V. Putin görüşmesi...

Dinci iktidarın dış politikada çöküşten çıkış arayışı

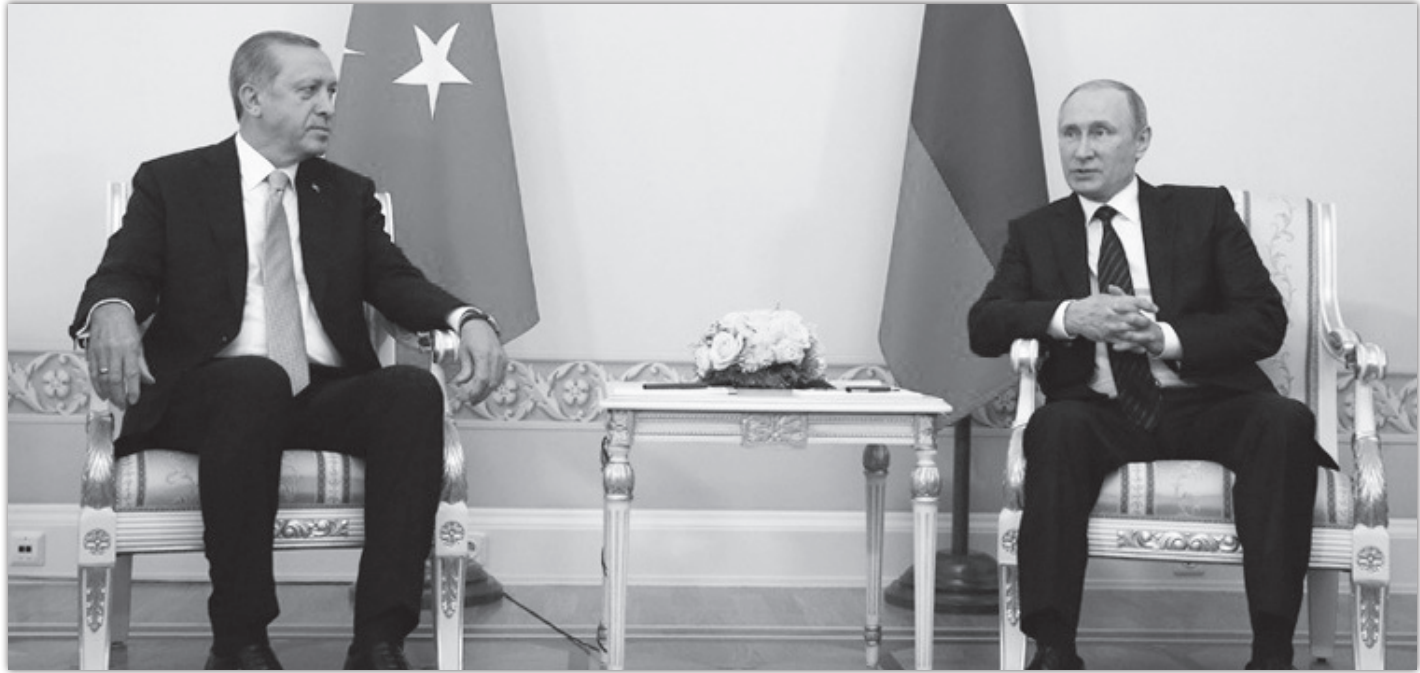
15 Temmuz öncesinde planlanan ancak başarısız darbe girişiminin ardından gerçekleşen Tayyip Erdoğan-Vladimir Putin görüşmesi hacminden büyük yankılar yarattı. Abartıldığı kadar olmasa da görüşmenin belli bir ilgiye konu edilmesi doğaldır. 15 Temmuz'a kadar ancak Katar emiri veya Afrikalı diktatörlerle görüşebilen T. Erdoğan'ın Putin tarafından ağır lanmasının farklı güçler tarafından ilgiyle izlenmesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu.

AKP şefini gözden çıkaran ABD emperyalizmi görüşmeyi yakından ama kaygısız gözlerle izledi. AB emperyalistleri ise, Türkiye-Rusya yakınlaşmasından memnuniyet duyduklarını ifade ederken, Türk devletinin NATO'dan uzaklaşma ihtimali olmadığını da hatırlattılar. Görüşmeden memnuniyet duyduğunu ilan eden İran, yaşanan gelişmeyi Türkiye ile zedelenen ilişkilerin yeniden tesisi için fırsat olarak değerlendirdi. Nitekim İran Dışişleri Bakanı Cevad Zarif ilk fırsatta soluğu Ankara'da aldı. İran, Türk devletiyle ilişkileri geliştirerek hem ekonomik/ticari işbirliği hacmini büyütmeyi hem AKP iktidarının cihatçı katillere verdiği desteği kesmesiyle Suriye'deki yıkıcı savaşı sona erdirmenin kolaylaşacağını var sayıyor.

DİNCİ MEDYANIN ÇARPITMALARI

Tayyip Erdoğan AKP'sinin tetikçiliğini ya da borazanlığını yapan gerici medya ordusu, heyecanla izlediği görüşmeye olmadık meziyetler vehmederek olayı çarpıtma yolunu izledi/izliyor. AKP şefinin keskin sözlerini yutarak Putin'in huzuruna çıktığı gerçeğini gizlemeye çalışan bu düşkünler ordusu, NATO/Batı karşıtı bir takım laflar ederek izleyicilerinin zekalarıyla alay etmekten de çekinmiyor.

Batılı emperyalistlerin T. Erdoğan'ı gözden çıkarmalarına öfkelenen bu tetikçiler, dinci iktidarın ABD/NATO ekseninden uzaklaşıp Avrasya eksenine katılacağını iddia ediyorlar. Oysa AKP iktidarının

böyle bir niyetten de iradeden de yoksun olduğunu onlar da çok iyi biliyorlar. Şeflerinin batılı emperyalistlerin desteğiyle devletin tepesine tırmandığını da bilen tetikçi ordusu, yalan ve çarpıtmada sınır tanımıyor. Dinci iktidarın yağmaladığı servetten nemalanan bu yiyci takımı, gerçekleri tersyüz ederek, aldıkları kırıntıların diyetini efendilerine ödüyorlar. Bu arada kendileri de en az şefleri kadar ABD/NATO hayranıdır.

ZORUNLULUK BOYUN BÜKTÜRÜYÖR

Bunca keskin laf ettikten sonra Rusya'nın burun sürtme politikasına teslim olan T. Erdoğan, kabadayılığın bir kenara bırakarak Vladimir Putin'den özür dilemek zorunda kaldı. Atılan bu adım dinci gerici zihniyette bir değişiklik ya da cihatçı katillere destek verme politikasından uzaklaşmanın sonucu gerçekleşmedi. Tersine, AKP şefi bu saldırgan politikada ısrarın sonucunda kapana kısılmasından dolayı Putin'in kapasını çalmak mecburiyetinde kaldı.

İŞİD, El Nusra ve türevlerine verdiği

destekle AKP iktidarı Suriye'deki savaşın derinleşip şiddetlenmesinde beş yıldır uğursuz bir rol oynuyor. Geçen yılın Kasım ayında Rusya uçağını düşürme ahmaklığı da bu politikanın sonucuydu. Rusya'nın Suriye politikası net, dolayısıyla dinci iktidarın bu konuda Rusya ile anlaşabilmesi ancak cihatçılara verdiği desteği kesmesi ve sınırı kapatmasıyla mümkündür. Bu ise gırtlığına kadar çirkefe batmış bir iktidar için o kadar kolay bir iş değil. Bu konuda Rusya'ya atlatılma veya aldatılma imkanı da yok. Bu aşamadan sonra ya Suriye politikasında ciddi bir değişikliğe gidilecek ya da Rusya ile ilişkileri eski haline getirmek temenni sınırlarında kalacak. T. Erdoğan AKP'si için her iki seçenek de handikaplı görünüyor.

SOMUT ADIMLAR BELİRLEYİCİ OLACAK

Batılı emperyalistler yeni kredi açmadığı için Putin'e yanaşmak zorunda kalan T. Erdoğan Rusya'yla bozulan ilişkileri düzeltmek istiyor. Ekonomik kriz riskinin devam ettiği koşullarda mali ve ticari

ilişkilerin eski hacmine getirilmesi için özel bir çaba sarf ediyor. Neredeyse tüm bakanları yanına katan AKP şefi bu işe verdiği önemi göstermiş oldu. Buna karşın sorunların aşılması istek veya niyete değil, somut adımlar atılmasına bağlıdır. Zira ne Putin ne de Rus kamuoyu T. Erdoğan'a güveniyor. Onlar da biliyor ki tüm siyasal İslamcılar gibi T. Erdoğan AKP'si de batı emperyalizminin organik bir uzantısı ve NATO'nun ayrılmaz bir parçasıdır. Nitekim Rus basınının görüşmeye dair yorumları T. Erdoğan'la dinci iktidara duyulan güvensizliği yansıtmaktan geri durmadı.

Putin liderliğindeki pragmatist Rusya yönetimi muhakkak ki Türkiye ile ilişkileri geliştirmek istiyor. Çünkü ilişkilerin geliştirilmesi Rus burjuvazisinin de Putin yönetiminin de çıkarına uygun. Buna karşın Türk devletinin/AKP iktidarının safı belli ve Putin yönetiminin pozisyonu, atılacak somut adımlara göre belirlenecektir. ABD/NATO eksenine göbekten bağımlı Türk sermaye devletinin atacağı adımların ise sınırları bellidir. Emperyalizme bağımlı bir rejim keyfine göre adımlar atamaz, dinci iktidar da atacağı her adımda batılı emperyalistlerin hassasiyetlerini istese de istemese de gözetecektir.

AKP iktidarı Rusya ve İran'la ilişkileri düzelterek iflas eden dış politikasını kısmen de olsa toparlamaya çalışıyor. Bu konuda başarılı olursa içeride daha da saldırganlaşacaktır. Yani dış politika iç politika içindir ve bunun işçi sınıfıyla emekçilerin başına yeni belalar sarmaktan başka sonuçlar yaratması mümkün değildir.

“ABD ile FETÖ'den başka pazarlığımız olamaz”

Türk sermaye devleti sözcüleri, darbe girişimi nedeniyle ABD'yi hedef alan göstermelik “kabadayılık”larını bir kenara bırakmaya başladı. Son olarak Başbakan Binali Yıldırım ve Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, ABD'nin attığı/atacağı adımları onaylayan ve iki ülkenin kirli işbirliğine sahip çıkan açıklamalarda bu-

lundu.

Çavuşoğlu, Gülén'in iadesine ilişkin ABD'den olumlu sinyaller aldıklarını söyleyerek 23-24 Ağustos'ta ABD Adalet Bakanlığı'ndan bir heyetin geleceğini belirtti.

Binali Yıldırım da ABD ile stratejik ortak olduklarını ve emperyalizmin

uşaklığını yapmaya devam edeceklerini kabul edersine “FETÖ'nün teslim edilmesinden başka ABD ile bir pazarlığımız olamaz” diye konuştu. Yıldırım, “15 Temmuz'dan sonra ABD'nin tutumu daha iyi ve harekete geçtiler, ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden da gelecek” ifadelerini kullandı.

AKP'nin karanlık planları ve devrimci sorumluluklar

15 Temmuz darbe girişiminin ortaya çıkardığı gerçeklerden biri, "Devlet iktidarını ele geçirdiği ve hemen tüm kurumlarda dizginleri elde tuttuğu sanılan dinci gerici odağı Tayyip Erdoğan AKP'sinin bu alandaki gücünün gerçek sınırlarını da ortaya koymuş" olmasıdır. Görülmüştür ki T. Erdoğan ve AKP'si o kadar da güçlü değildir. Darbe girişiminin bastırılmış olması bu gerçeği değiştirmez. İlkinde çok net olarak Gezi/Haziran Direnişi onun büyüsünü bozmuştu. Şimdi bir başka yönden 15 Temmuz'daki darbe girişimi T. Erdoğan ve AKP'sinin durumuna ayna tutmuştur.

Söz konusu darbe girişiminin teyit ettiği bir diğer gerçek de dinci-gerici iktidarın, ama en çok da şefi T. Erdoğan'ın vazgeçilmez olmadığıdır. 15 Temmuz gecesi dinci-gericiliğin AKP kanadına ve T. Erdoğan'a bu mesaj da verilmiştir. ABD ve Avrupalı emperyalistlerin darbeye karşı tutumlarını ancak saatler sonra belirtmeleri tam da bunun ifadesi olmuştur.

Bu iki gerçek, Türkiye'nin egemen sınıfının da ABD ve AB emperyalistlerinin de dinci-gerici iktidardan epeydir rahatsız olduklarına yeniden ışık tutmuştur. Özellikle T. Erdoğan'ın kişisel hırslarından, haddini bilmezliğinden ve bunun dolaysız sonucu olan "dengesizliklerinden" ve "ölçsüzlüklerinden" adeta bıkmışlardır. Kaldı ki, yeri geldiğinde onu "güvenilmez" bulduklarını da açıklamaktadırlar.

Öte yandan ABD ve doğal olarak da NATO'nun, tüm kapsamıyla olmasa da bu darbe girişiminden kesin olarak haberlerinin olduğu da bir gerçektir. Birkaç saatliğine de olsa, ne olacağını, olayların ne yönde seyredeceğini beklemeden, darbe girişiminin başarıya ulaşmayacağını gördükten sonra, açıklama yapmaları bunun ifadesidir.

Bunların tümü de inkar edilemez gerçeklerse eğer, 15 Temmuz darbe girişimi neden başarısız olmuştur, denilebilir.

Tarih hiçbir zaman kimilerinin kişisel hırslarına, isteklerine, keyiflerine göre ve kendi seçtikleri koşullar içinde yapılmıştır, yapılamaz. Onun belirli koşulları vardır. Bu aynı şey darbe girişimi için de aynen geçerlidir. 15 Temmuz darbe girişiminin başarısızlığının temel nedeni, kendi başına şu ya da bu ayrıntının hesaplanmaması, askeri, teknik ve taktik yetersizlikleri değildir. Darbe girişimini başarısızlığa mahkum eden temel olgu, başarılı olmasını mümkün kılacak en esaslı koşulların tümüyle ve tam olarak

oluşmamasıdır. Onun egemen sınıf, emperyalistler ve bu arada da bilinçli-bilinçsiz, hiç değilse toplumun bir kesimi için henüz bir ihtiyaç haline gelmemesidir.

TAYYİP ERDOĞAN VE AKP'SİNİN HAYALLERİ VE ENGELLERİ

AKP şefi, darbe girişiminin ardından oluşan özel ortamdan yararlanarak, düzen solu CHP'nin de katkısıyla, Yenikapı mitinginde olduğu gibi kalabalıkları meydanlara toplamakta, bir "milli mutabakat" tablosu oluşturma eşliğinde adeta kendi liderliğini onaylatmaktadır. Bu arada, kabadayılık gösterisi yapmayı, esip gürlemeyi, içe ve dışa dönük mesajlar vermeyi de ihmal etmemektedir. Nedir ki bütün bunlar bir şovdan ibarettir.

Dinci-gerici AKP iktidarı, egemen sınıf ve efendileri nezdinde sanıldığından da çok yıpranmıştır. O kadar ki efendileri şimdiden alternatif arayışlarına girmiştir. Henüz alternatifsizdirler. Her şeye rağmen R.T. Erdoğan'a bir süre daha katlanmayı göze almaları da bundandır. Ancak, kendisine verilen bu şans belki de son şansıdır. Dinci-gerici iktidara dayatılan, kendi istedikleri çizgiye gelmesidir.

Tayyip Erdoğan (ve AKP'si) kısa süreliğine bir rüzgar estirse de bu dayatmaya fazla direnemeyecektir ve direnmeyecektir. Nitekim dinci-gerici iktidar darbe ile oluşan özel ortamdan yararlanarak en önce efendileriyle barışmak, Erdoğan da bu imkanı en iyi biçimde kullanarak kendisini, hem de ulusun tartışmasız ve meşru lideri olarak pazarlamak ve kabul ettirmek için çabalyor. Gerçekte efendilerinin kendisine vermek istediği ayarı

kabule hazırdır. Uluslararası ilişkilerde yaşadığı tecrit konumunun sona ermesi için efendilerinin yardımlarını elzem görmektedir.

Dinci-gerici "reisin" ve partisinin içe dönük güç gösterileri ve esip gürlemeleri de yanıltıcıdır. AKP iktidarı ve dümenini tuttuğu sermaye devleti günümüzde tam bir çözülme ve dağılmayı yaşamaktadır. Başta düzenin ve devletin temel kurumu ordu olmak üzere devlet yerlerde sürünmektedir. Erdoğan'ın kişisel hırslarının da tetiklemesi ile darbeci temizliği adı altında, günlerdir sınırları belli olmayan bir temizlik hareketi yürütülmektedir. Erdoğan'ın elbette ki gerçek hedefi bir rejim krizi olarak başlayan, darbe ile birlikte açık bir devlet krizine dönüşen koşulları, nihayet kendi arzuladığı devlet düzenini kurmanın fırsatına çevirmektir. Fakat "milli mutabakat" dedikleri şey çok da fazla sürmeyecektir. Nihayetinde bu çok özel ve geçici bir ihtiyaçtan kaynaklı bir durumdur ve esas itibarı ile Erdoğan ve AKP'sinin öznel ihtiyaçlarına karşılık gelmektedir.

Devlet ve düzen krizini, darbe sonrası ortam ve koşulları kendi çıkarları temelinde ve kurmak istedikleri yeni düzenin fırsatına çevirmek isteyen, sadece Erdoğan ve AKP iktidarı değildir. Özellikle TÜSİAD burjuvazisi de kendi yönünden bir çabanın içindedir. O da 7 Haziran seçimleri sonrası bir imkan haline gelen, ama T. Erdoğan'ın özel çabası ile boşa çıkartılan "CHP-AKP" bileşenli "büyük koalisyon" benzeri bir fırsatın şimdi daha mümkün olduğunu düşünmekte, Yenikapı mitingi ile tüm unsurları ile oluşan tabloyu bunun ifadesi olarak

görmektedir. Bu kez de CHP ve AKP'nin omurgasını oluşturduğu bir "milli mutabakat" hükümetini arzulamaktadır. AKP iktidarının ve hatta T. Erdoğan'ın buna açık olduğunu düşünmektedir.

Biliniyor ki despot şefin yönetimi altında AKP hükümeti, izlediği maceracı ve saldırgan politikalarının dolaysız sonucu olarak, 14 yılı bulan iktidarının hem içeride hem de dışarıda en zayıf ve en sıkışık dönemini yaşamaktadır. Darbe sonrasında iç ve dış politikadaki tüm manevralar, aynı zamanda bir zayıflığın, bir çaresizliğin ve uzlaşmaya açıklığın da ifadesidir. Emperyalistlerin ve TÜSİAD burjuvazisinin bu birleşik çabalarının sonuç verip vermeyeceği, ayar tutup tutmayacağı ya da hangi yönde seyredeceği ise önümüzdeki dönemde netleşecektir.

DEVİRİMCİ PERSPEKTİF YAŞAMSALDIR

15 Temmuz darbesi ile ortaya çıkan devlet krizi, dağılma ve çözülme önümüzdeki dönem daha da derinleşecektir. Devrimci bir parti bundan yararlanır. Ancak düzenin/devletin kurumlarından birine yaslanarak mücadele etmek ya da kurumlar arasında baş gösteren çatlaklara oynamak bizim işimiz değildir.

"Dün olduğu gibi bugün de en hayati ve çözücü halka devrimci sınıf yönelimidir, devrimci bir sınıf hareketinin gelişimi için varını yoğunu ortaya koyabilmektir. Bugünün Türkiye'sinde devrimci bir programın ve stratejinin anlam bulabileceği, devrimciliğin tutunabileceği, kendini üretebileceği, güç yaratabileceği ve dolayısıyla olayların gidişatını etkileme olanağı kazanabileceği biricik alan burasıdır. Sınıflar mücadelesi buradan geliştirilebilir, devrimci sınıf mücadelesi zemini ancak ve ancak buradan kazanılabilir. Bunun dışındaki tüm diğer alanlar sizi yalnızca toplumun modern eğilimli ara burjuva katmanlarına, onların bu düzeninin temelleri ve temel kabulleriyile kolayca bağdaşabilecek hassasiyetlerine götürür. Bundan da reformizmin her biçimi çıkar, ama devrimcilik asla." (15 Temmuz darbe girişimi ve sonrası, EKİM, Sayı: 303, Ağustos 2016)

Tam da bu nedenle, AKP'ye karşı "en geniş demokrasi cephesinin" kurulduğu, acil mücadele çağrılarının birbirini izlediği günümüzde, dinci-gerici AKP iktidarına ve dümeninde bulunduğu sermaye devletine karşı mücadelede devrimci perspektif ve ancak bununla olanaklı olabilecek olan bağımsız devrimci sınıf tutumu yaşamsaldır.

İşçi sınıfı anti-emperyalist mücadelede onurlu yerini almalıdır

"Kapitalizmin en yüksek aşaması/ Emperyalizm" adlı eserinde Lenin, 1903 yılında dünyanın emperyalist güçler tarafından paylaşımının tamamlandığını belirtir. Yeni bir paylaşımın gündeme getirildiği 1914 yılında ilk emperyalist dünya savaşı patlak verir. 1939 yılında ikinci paylaşım savaşıyla devam eden kıyımlar, 1945'ten günümüze kadar bölgesel savaşlar görünümünde devam etmektedir.

Kapitalist emperyalizm 100 yılı aşkın bir süreden beri insanlığı yıkım ve kıyımlarla yüz yüze bırakıyor. Bu yüz yıl emperyalizme, kapitalizme ve faşizme karşı direniş destanlarıyla da doludur aynı zamanda. Anti-emperyalist mücadele bir asrı geride bırakmasına rağmen insanlık halen bu ölümcül beladan kurtulabilmiş değil. Zira kapitalist sistemi alaşağı edip sosyalist işçi emekçi cumhuriyetleri kurulmadan emperyalizmi yıkıp, onun musibetlerinden kurtulmak da mümkün değil.

***

Kapitalizmin hizmetinde iş gören her renkten liberaller, emperyalizm kavramını tedavülden kaldırmak için çok çaba sarf ettiler. Bu alçaltıcı işi yaparken başını ABD'nin çektiği emperyalist güçlerle suç ortakları Afganistan'ı, Irak'ı, Libya'yı yıkıp yıkarak işgal ettiler, Yemen'i, Suriye'yi enkaza çevirdiler. Öte yandan bu sistem, insan soyu ile yer kürede yaşayan diğer canlıların geleceği için ciddi bir tehdit de oluşturuyor. Kavramı literatürden silmek için çaba harcayanlar olsa da kapitalist/emperyalizm sınırsız acımasızlığıyla on milyonları yakıp kavuran cehennem ateşleri yakmaya devam ediyor.

Bu sistem için savaşlar/yıkımlar varoluş gerekçesi olduğundan emperyalizmle köklü hesaplaşma dışında bir çözüm yolu bulunmamaktadır.

***

Türk burjuvazisiyle onun devleti kuruluşundan beri bu yıkıcı emperyalist sisteme hizmet ediyor. Ortadoğu'yu cehenneme çeviren tüm saldırılarda aktif rol oynayan sermaye devleti, Suriye'yi yakıp yıkan savaşın en büyük faallerinden biridir. Tezkere kazasına rağmen Irak'ı işgal eden emperyalist ordulara ülkenin tüm üslerini açan dinci gerici AKP iktidarı, Libya'nın bombalanmasına ise fiilen katıldı. Osmanlı'yı hortlatarak 'bölgesel emperyalist güç' olma vehmine kapılan iktidar, işi o kadar ifrata vardırırdı ki hem tüm komşularıyla düşman oldu, hem de emperyalist efendileri nezdinde kredileri tüketti.

Hal böyleyken başarısız darbe girişimin ardından bazı dinci şeflerle medyadaki AKP tetikçilerinin ABD'ye, NATO'ya laf atmaları kaba bir riyakarlıktan başka bir anlam taşıyor. Zira bu histeri emperyalizme karşı olmalarından değil emperyalist efendileri tarafından eskisi kadar makbul olamamalarından kaynaklanıyor. Hem kişi olarak Tayyip Erdoğan'ın hem de onun güdümündeki AKP'nin bu ülkenin başına bir kabus gibi çökebilmeleri emperyalistlerin sunduk-

ları destekler sayesinde mümkün olmuştur. Emperyalist/siyonist güçlerin AKP'yi "ılımlı İslam Modeli" diye bölge halklarına pazarlamaya çalışmaları T. Erdoğan'ın ise "Büyük Ortadoğu Projesi'nin 'eşbaşkanı' benim" havalalarına girmesi taraflar arasındaki kirli/kanlı işbirliğinin ne kadar sıkı olduğunun kanıtlarıdır.

***

AKP iktidarıyla tetikçi medyanın ABD/NATO "karşıtı" söylemleri ikiyüzlülüğün doruğu olsa da, işçi ve emekçilerde bu emperyalist odaklara karşı samimi tepkiler var. Ancak bu tepkiler sağlam bir bilince dayanmadığı için emperyalizmin ülke içindeki dayanağı olan dinci/ırkçı gerici tarafından istismar edilmeye müsait. Ümmetçiliği milliyetçilik sosuyla sıvamaya başlayan AKP şeflerinin ABD/NATO "karşıtı" söylemlere yönelmeleri bu istismarın somut göstergelerindedir.

***

Emperyalizme karşı mücadele iç dayanaklarına, yani sermaye egemenliğine karşı mücadele edenlerin işi olabilir ancak. Bunlar da işçi sınıfı, emekçiler ve siyasi temsilcileri olan ilerici/devrimci güçlerdir. Nitekim son 60 yıl boyunca sağcı/dinci güçler emperyalistlere fütursuzca

hizmet ederken emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele etme onuru devrimci/sosyalist güçlerin olmuştur.

Emperyalizme ve iç dayanaklarına karşı mücadelenin büyük önem taşıdığı bu dönemde işçi sınıfıyla emekçileri bu mücadelenin özneli haline getirmenin kritik bir önemi var. Dinci/ırkçı virüsün işçi ve emekçilere sızması, yazık ki onları emperyalizmin fiili destekçileri konumuna düşürebiliyor. Bu uğursuz tabloyu değiştirmek için emperyalistleri iç dayanaklarıyla birlikte teşhir etmek, savaş yıkımının, sosyal saldırıların, kölece çalışma koşullarının, işsizliğin, taşeronlaştırmanın, geleceksizliğin bu güçlerin eseri olduğu somut olgulara dayanarak yaygın ve sistematik bir şekilde işçi ve emekçilere anlatılması gerekiyor.

Dinci sermaye iktidarı ile emperyalistlerin dayattıkları onursuz yaşamın bir kader olmadığı, işçi sınıfının emekçi müttefikleriyle omuz omuza mücadele ederek bu makus talihi değiştirebileceği/değiştirmekle yükümlü olduğu ısrarla vurgulanmalıdır. Devrimci siyasal çalışmada güncel demokratik/sosyal talepleri sömürüye, köleliğe ve emperyalist egemenliğe karşı şiar ve taleplerle birleştirmek ihmal edilemez bir sorumluluktur aynı zamanda.

İşçi sınıfıyla emekçiler güncel demokratik/sosyal talepleri için olduğu kadar anti-emperyalist talepler uğruna mücadeleye de çağrılmalıdır:

* Halkları hedef alan emperyalist saldırılara son!

* Emperyalistlerle açık-gizli tüm antlaşmalar iptal edilsin!

* NATO, AB, AGİT vb. emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkiler kesilsin!

* Türkiye'deki tüm askeri üs ve tesisler kapatılsın!

* IMF, Dünya Bankası vb. emperyalist mali kuruluşlarla kölece ilişkilere son verilsin!

Küresel ısınma rekor seviyede

Kapitalizmin doğa üzerinde yarattığı yıkım her geçen gün daha da artıyor. Daha fazla kâr uğruna aşırı üretim ve doğal kaynakların sınırsızca tüketimine neden olan kapitalizm nedeniyle her geçen gün rekor düzeylere tırmanan küresel ısınma dünyamızın geleceğini tehdit etmeye devam ediyor. Dünya genelinde 1880 yılından bu yana yapılan sıcaklık ölçümlerinin rekor düzeylere çıktığı araştırmalarla ortaya konuldu.

ABD Havacılık ve Uzay Dairesi (NASA) tarafından Temmuz ayı sıcaklık

ları üzerinden yapılan açıklama bu gerçeğin geldiği yakıcı boyutu bir kez daha gözler önüne serdi. NASA tarafından yapılan açıklamada 2016 Temmuz ayının bütün yıllardaki Temmuz ayı sıcaklıklarından daha fazla olduğu belirtildi.

Açıklamada, 2016 Temmuz'unun daha önce en sıcak aylar olan 2011 ve 2015 Temmuz aylarından 0.18 derece daha sıcak geçerek rekor düzeye ulaştığına dikkat çekildi. Ayrıca 2016 Temmuz ayının 1950-1980 dönemindeki küresel ortalama sıcaklık ise 0.84 derece daha sıcak

ölçüldüğü belirtildi.

NASA'nın baş iklim bilimcisi Gavin Schmidt, "Bu yeni rekor ve diğer tüm rekorlar bize bir tek şey gösteriyor. Gezegnimiz ısınıyor ve bunun gelecekle ilgili bize verdiği mesaj çok önemli" ifadesiyle sorunun ne kadar önemli olduğunu ortaya koydu.

ABD Ulusal Okyanus ve Atmosfer Dairesi (NOAA) de son 14 ayın tamamında sıcaklık rekorları kırıldığına dikkat çekti. NOAA'nın henüz 2016 Temmuz ölçümlerini ise tamamladığı belirtildi.

“Ya darbe başarılı olsaydı?”

AKP, bu sorunun bilinçli olarak işçi ve emekçilerin gündeminde kalmasına çalışıyor. Evet, gerçekten “ya darbe başarılı olsaydı” ne olurdu? En doğru cevabı elbette ki işçiler, emekçiler, devrimciler, Kürt halkı ve Alevi emekçiler verecektir. Çünkü bugüne kadar yaşanmış tüm darbelerin asıl bedelini, yıkımını, acılarını en çok bu kesimler ödemiştir.

Darbe gerçekleşmiş olsaydı bugün Gülemlerinin karşılaştığı muameleye kuşkusuz Erdoğan ve AKP'liler maruz kalacaklardı. Ancak bu işin bir tarafı. Diğer yandan ilan edilecek sıkıyönetim uygulamaları gündeme gelecekti. Mesela uluslararası kurumlar denilen NATO, IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların istekleri sırasıyla yerine getirilecekti. Dışarıda emperyalist sisteme taşeronluğa devam edilecek, içeride sosyal yıkım yasaları kaldığı yerden sürdürülecekti. Bugün hak arama mücadelesinin önüne OHAL denilerek engel olunurken, o zaman sıkıyönetim kararları denilerek şartlar daha da ağırlaştırılacaktı.

KENDİLERİ İÇERİDE AMA FİKİRLERİ İKTİDARDA!

Tıpkı 12 Eylül'de olduğu gibi kendileri içeride ama fikirleri iktidarda olanlar olacaktı. Muhtemeldir ki yine “kandırıldık” diyeceklerdi. Kanal kanal dolaşan Hüseyin Gülerce gibi itirafçılar çıkacak, affedilmelerinin karşılığını içeriden tanıklılıklarıyla ispatlayacaklardı. Gülme sırasının hâlâ kendilerinde olduğunun farkın-

da olan Halit Narin kılıklı asalaklar daha kolay sömürü ve talan için darbecilere telkinlerde bulanacaklardı.

KÜRTLER İÇİN DEĞİŞEN BİR ŞEY OLMAYACAKTI

FETÖ'ye karşı amansız bir savaş verdiklerini söyleyenler, Kürt halkına karşı nasıl bir düşmanlık besliyorlar ve saldırıyorlarsa darbeciler de aynı şeyi yapacaklardı. Onlar da kendilerine tekçi bir anlayış platformu çerçevesinde bir koalisyon ortağı bulacaklardı. Kürt ulusunun haklı istemleri susturulmaya, sesleri boğulmaya çalışılacaktı. Gülen'in Kürt düşmanlığı kaldığı yerden devam edecekti.

DARBE BİR KEZ DAHA DEVRİMCİ DİRENİŞE SAHNE OLACAKTI

Şu günlerde OHAL uygulamalarıyla yine gündemde olan gözaltı merkezleri, zindanlar darbe sonrası da eski günlerini yaşayacaktı. 12 Mart'ta, 12 Eylül'de idamlarla, katliamlarla teslim alınamayan, diz çöktürülemeyen devrimci direniş geleneği bu darbecilerin karşısında da yeniden canlanacaktı. Bugün başarısız darbe girişiminin ardından başları önde, bitik, amaçsız ruh haliyle poz veren darbecilerin yerini o zaman AKP'liler alacaktı. Ancak zindan duvarları devrimci direniş şiarlarıyla çınlayacaktı. Tarihin şanlı sayfaları bir kez daha direnen devrimcileri, komünistleri yazacaktı.

Bugün kanlı bıçaklı karşı karşıya gel-

miş olanların aynı hamurdan yoğrulduklarını, aynı kumaştan örüldüklerini yaşanan her şey yeniden doğrulayacaktı. Devrimcilere, Kürtlere, Alevilere beslenen düşmanlıkta geçmişleri ortak olanlar aynı amaçta yine buluşacaklardı.

'68 kuşağının genç devrimcileri Amerikan emperyalizmine karşı direnirken 6. Filo'yu kendilerine kıble yapıp namaz kılanlar, emperyalizme direnen devrimcilere baltalarla saldıranlar, Gülen'in ağzından Denizlerin idamını, devrimci önderlerin katlini dileyenler, 12 Mart'a, 12 Eylül'e alkış tutanlar, gericiği bu topluma yayanlar, Maraş'ta, Çorum'da yana yana gelenler, Madımak'ı birlikte ateşe verenler aynı kanlı ellerle birbirlerini boğazlasalar da bu gerçekleri silemeyecekler.

DARBECİLER İÇİN DE “MEVZUBAHİS VATANSA GERİSİ TEFERRUAT” OLACAKTI

Gerçek anlamı bu sömürü düzeninin, eşitsizliklerin sürmesi demek olan kapitalist sistemin bekası için darbecilerin ağzından da “mevzubahis vatansa gerisi teferruat” sözleri düşmeyecekti. Aynı ırkçı şarkılar meydanlarda son ses milyonlara dinletilecek, aynı sessiz, edilgen yığınlar evlerine Türk bayrakları astırılacaktı.

Evet, darbe gerçekleşmiş olsaydı aşağı yukarı bunlar olacaktı. Tıpkı daha öncekilerde olduğu gibi...

SADAT kurucusu Kaçak Saray'da!

Darbe girişiminin ardından, devletin ve TSK'nın yeniden yapılandırılması vurgusuyla Tayyip Erdoğan'ın çalışmalarına hız verdiği dönemde, Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanlığı'na, Kürdistan'daki kirli savaşta adını duyuran kontrgerilla örgütü SADAT Uluslararası Savunma ve Danışmanlık Şirketi'nin kurucusu Adnan Tanrıverdi getirildi.

Kontrgerilla eğitimi verdiği sitesinden açıkça belirtilen ve 2012'de kurulan SADAT'ı, “uluslararası savunma ve danışmanlık alanında danışmanlık ve askeri eğitim veren ilk ve tek şirkettir” diye tanımlayan özel harpçi emekli Tuğgeneral Tanrıverdi'nin, Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanı olarak seçilmesi, Erdoğan'ın bundan sonraki politikalarının sertleşeceği şeklinde yorumlandı.

LİCE'DE KATLİAM YAPTI

Geçen ay partisinin toplantısında konuşan DBP Eş Genel Başkanı Sebahat Tuncel, Lice'deki operasyonlarda gözaltına alınan 34 köylünün bir birim tarafından ölüme tehdit edildiğini, görevli bir subayın birime engel olduğunu söylemişti. “Bir birim geliyor. Sakallı, kollarında Arapça yazısı olan bir ekip, benzin getirtip köylüleri yakmaya çalışıyor. ‘Yakacağız’ diyor. Oradaki askeri subay izin verse belki de yakacaklar” diyen Tuncel, bölgede ‘SADAT’ isimli bir oluşumdan bahsedildiğini, yetkililerin bu iddialara açıklama getirmesini istemişti.

CİHAÇI ÇETELERİ EĞİTTİ

SADAT adlı bir kontrgerilla örgütünün olduğunun açığa çıkmasının ardından faaliyetleri ile ilgili açıklamalarda bulunan Adnan Tanrıverdi “Türkiye'nin köklü askeri gelenekleri ve birikimini ihtiyacı olarak ülkelere aktarmak. Kendi deneyimi ve birikimi olmayan ülkelerin silahlı kuvvetlerinin eğitim, strateji gibi ihtiyaçlarını karşılayacağız. Dünyada örneği çok. Türkiye'de ilk olacak” demişti.

SADAT'ın cihatçı çetelere eğitim verdiği de gündeme gelirken, Tanrıverdi, Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) ile görüştiklerini söyleyerek “Onlar yardım talep etti biz de devlete ilettik” diye ifade etmişti.

Tanrıverdi, “İslam devletlerinin resmi silahlı kuvvetlerinin danışmanlık eğitim ve donatım hizmetleri vermek amacıyla kurulduk. Yaklaşık 10 İslam ülkesiyle irtibat halindeyiz” sözleriyle şirketin icraatlarını iletmişti.

Devlet Mezarlığı'nda yatan bir darbeci: Kenan Evren

Başarısız darbe girişiminin ardından büyük bedellere mal olmuş kavramların içi boşaltılmaya çalışılıyor. Bunlardan biri de demokrasi mücadelesi. Yapılan eylemlerin adına "Demokrasi nöbetleri" deniliyor ama hak ve özgürlükler alanının genişletilmesine değil, daha çok daraltılmasına, baskı rejiminin artmasına neden oluyor. "Demokrasi savaşçıları" olarak lanse edilenler ise ortada.

Kavramların bu derece içinin boşaltılmak istenmesinin elbette kirli bir amacı var ve bu ilk de değil. Kapitalist-emperyalist sistemin dünya halklarına, işçi ve emekçilere mal olmuş haklı istemlerinin nasıl sömürüldüğünü çokça örnekten biliyoruz. Irak işgaline "özgürlük operasyonu" diyenler, yine Suriye'de amaçlarına ulaşmak için silahlandırdıkları çetelere "Suriyeli devrimciler" adını taktılar. Keza yaşadığımız coğrafyada 19-22 Aralık 2000 zindan katliamlarının adı da "Hayata Dönüş Operasyonu" idi.

Sulandırılan bir diğer gerçek ise darbelerle karşı alınacak tutum oldu. Bu vesileyle bu düzende darbe karşıtlığının zihinlerde nasıl bir bulanıklığa yol açtığını gördük. 12 Eylül askeri faşist darbesinin yıldönümünün yaklaştığı şu günlerde Kenan Evren'i, devlet mezarlığında yatan bir darbeciyi hatırlamak gerekir.

Başarılı darbeciler devlet mezarlığı ve cenazesi devlet töreni ile ödüllendirilirken, başarısız darbecilere mezar yeri olarak "hainler mezarlığı" layık görüldü. Sonradan bu mezarlıktaki tabela gelen

tepkiler üzerine kaldırıldı. Ancak darbecilerin defin işlemleri için dini tören ve başka vecibelere izin verilmemeye devam edildi.

EVREN'E DEVLET TÖRENİ

Hayattayken 12 Eylül darbesi ile hesaplaşılacağı ile on milyonlar kandırıldı. Tedavi gördüğü GATA'da 9 Mayıs 2015'te öldüğünde ise "7. Cumhurbaşkanı" Kenan Evren için GATA ve Genelkurmay Başkanlığı'nda tören düzenlendi. Cenazeye katılan az sayıdaki siyasi figürün içinde demokrasi nöbetlerinde konuşma yapan Mehmet Ağar dışında Çevik Bir, Işık Koşaner, Fenerbahçe eski

başkanı Ali Şen ve eski yönetici Nihat Özdemir de vardı. Törenin ardından Evren'in cenazesi, 1 manga asker ile polis araçları eşliğinde törenin yapılacağı Genelkurmay Başkanlığı'na getirildi.

Evren'in Türk bayrağına sarılı naaşı, Genelkurmay Başkanlığı'nda askerlerin omuzlarında törenin yapılacağı alana taşındı. Yine askerler tarafından katafalka alındı. Katafalkın yanında Evren'in fotoğrafı ve madalyaları yer aldı. Askerlerin cenazenin başında sırayla nöbet tuttuğu törende, saygı geçişi yapıldı. Kuvvet komutanlıklarıyla, jandarma ve sahil güvenliği temsilen 4 general-amiralle bir albay naaşın yanında 15 dakika ihtiram

nöbeti tuttu. Askerlerin cenazenin başında sırayla nöbet tuttuğu törende, saygı geçişi yapıldı.

Cenaze aracının karargahtan ayrılması sırasında, askerler selam durarak ayrıldı. Bu törenin ardından Evren'in naaşı Devlet Mezarlığı'nda toprağa verildi. Bu arada gazeteciler, defin işleminin görüntülenmemesi için Devlet Mezarlığı'nın girişinden içeriye alınmadı. Devlet Mezarlığı ise Erdoğan'ın sarayının çok yakınında.

Devlet Mezarlığı'nda kimlerin yattığı malum. Bu örnek bile çok şey anlatmaktadır.

H. EYLÜL

"Adları eşkiyaya çıkmış" bir kere!

AKP tarafından darbe girişiminin bertaraf edilme süreci, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Kürt halkına dönük saldırıların aksamasına neden olmadı. Bir kez daha görüldü ki Kürt halkı düzenin tüm aktörlerinin hedefinde olmaya devam ediyor. Aralıksız bir şekilde gözaltılar, tutuklamalar yaşanırken, HDP'li vekillere açılan davalar tüm hızıyla sürüyor. Abdullah Öcalan'ın sağlığı hakkında bilgi talebi görmezden geliniyor. Serma-

ye devleti, son bir yılda Kürt illerinde hayata geçirdiği katliamlarla Kürt hareketini güçten düşürdüğünü, kitle bağlarını zayıflattığını düşündüğünden olsa gerek, siyasal olarak da onu görmezden geliyor. Çözüm masasına birlikte oturduğu HDP her vesileyle yok sayılıyor.

Sırada daha önce duyurusu yapılan "master planı" var. Bu çerçevede Kürt illerinde uygulayacağı rantsal dönüşüm, el koymalar, görevden almalar, kayyım

atamaları gibi adımlarına zemin oluşturacak yasal düzenlemeler devreye sokuluyor. Kısacası yeniden inşa edildiği söylenen "yeni Türkiye"nin harcı nasıl ki en başından beri Kürt halkının kanıyla yoğrulmuşsa yine öyle devam ediliyor. Türkiye'nin kapandığı söylenen eski defterinin o kanlı sayfaları, yeni açılan defterde de olduğu gibi duruyor.

Çok eskilere gitmeye gerek yok. Vaktiyle, dönemin ihtiyaçlarının söyletiği üzere "bin yıl geçse de sürecek bir 28 Şubat" vardı. Kürt halkının yaşadığı zulmün adı o günlerde 'doksanlı karanlık yıllar' olarak tarihe geçmişti. Devlet içindeki çıkar çatışmalarının o evresi bin yıl sürmedi. AKP ile yeni döneme geçildi. Ama Kürt halkına olan düşmanlık bazen açıkça, bazen de "çözüm süreci" adı altında sinsice devam etti. Bir oyun olan "çözüm masası" devrilince görüldü ki bu devletin bin yıl ömür biçeceği düşmanlık, olsa olsa Kürt halkına olabilirdi.

Son bir yılda yaşananlarsa tarih def-

terinin hızla çevrilen sayfalarından başka bir şey değil. Kurulduğundan beri Kürt halkı payına ne kadar zulüm, katliam düşmüşse neredeyse hepsi bu son bir yıla sığdırıldı. Yakılan, yıkılan, bombalanan Kürt kasabaları, infazlar, katliamlar gibi... Baskı rejiminin arttığı şu koyu karanlık günlerin perdesi aralanınca, ortaya çıkan tablonun doksanlı yılları andırdığı görülecektir.

Kürt hareketinin, Ortadoğu denklemiinde kritik bir rol oynamasına vesile olan güncel gelişmeler Türk devletini daha bir saldırganlaştırıyor. Bununla birlikte Kürt ulusunun haklı istemleri, tekçi devlet anlayışının hiç değilse içerde silleşmeyecek "kırmızı çizgileri" olarak durmaya devam ediyor.

Kısaca devlet aygıtının başında kim olursa olsun, bu düzende "adları eşkiyaya çıkmış" Kürt halkı dün olduğu gibi bugün de, bu inkarcı ve imhacı devlet için asırlar geçse de hep düşman olarak kalacaktır.

Düzen demokrasisi

Kurulu düzen için siyaset, kapitalist sömürü koşullarını gizleyebilmek adına sergilenen bir tiyatrodur. Bu tiyatrodaki düzenin her uzvuna farklı roller biçilmiştir. Dinci gericilik, ırkçılık, mezhepçilik, cumhuriyetçilik, milliyetçilik, liberallik, düzen solculuğu... Kimi zaman oyuncular değişir, kimi zaman oyuncuların rolleri değişir, kimi zaman ise bazı roller daha ön planda sergilenir; ancak roller hep baki kalır.

15 Temmuz'dan beri ise kaba bir trajikomedi sergilenmeye başlandı. Güya bu ülkede demokrasi varmış da 15 Temmuz gecesi "halk" darbecileri alt edip demokrasiye sahip çıkmış. Oysa ortaya çıkan, bunun tam tersidir. Bunun en kaba teşhiri darbecilerin de sözde darbe karşıtı düzen siyasetinin de bütün eylemlerini "demokrasi" adına yaptığı iddiasıyla görünmektedir.

Peki bu ülkede gerçekten demokrasi mi vardı? 15 Temmuz gecesinin biraz öncelerine gidelim. "Barış için akademisyenler" bildirisine imza atan öğretim üyeleri bu ülkede hain ilan edilip tutuklanmadı mı? Bir televizyon prog-

ramına telefonla bağlanıp "çocuklar ölmesin" diyen Ayşe öğretmen bu düzenin bütün kurumları tarafından hain ilan edilip cezalandırılmak için aranmadı mı? Futbol maçına "Çocuklar ölmesin, maça da gelebilirsiniz" pankartıyla çıkan Amedspor takımı cezalandırılmadı mı? Amedspor'un futbolcusu Deniz Naki en temel demokratik haklardan biri olan "ifade özgürlüğünü" kullandı diye hain ilan edilip cezalandırılmadı mı? Daha birçok örneğin yanında bu saydıklarımız devde kulak kalır.

Şimdiyse herkes demokrat kesildi. Öyle bir demokrasi ki OHAL ile ilan edildi. Tam da Marksizm'in işaret ettiği gibi; burjuva düzen için demokrasi burjuvazinin kendisine sınırsız siyaset özgürlüğü, ajitasyon, propaganda hakkı sunarken, işçi ve emekçiler için koyu bir diktatörlük halindedir. Bugün burjuva siyasal unsurlar için devletin bütün imkanları seferber edilerek tam bir özgürlük sağlanırken, işçi ve emekçiler ile onların siyasal temsilcileri için OHAL vardır. Öyle ki bu ülkede bir yanda meydanlarda "demokrasi" nöbetleri tutulurken, diğer yanda işçi

direnışleri OHAL bahanesiyle kırılmaya çalışılıyor. Düzenin kolluk güçleri TEDİ işçilerinininki gibi kimi direnişlere fiili saldırılarda bulunuyor. Adana'da ücretleri ödenmeyerek işten atılan Ekoroma işçileri seslerini duyurmak için bildiri dağıtmak istediğinde bindikleri aracın önü polis tarafından kesiliyor, işçiler 30 gün gözaltına alınmakla tehdit ediliyor.

Haklı olarak döne döne tekrarladığımız bir şey var; birisi demokrasiden söz ediyorsa "kimin için? hangi sınıf için?" diye soracağız. Bugün herkesin diline doladığı, meydanlarda nöbetlerinin tutulduğu, uğruna mitinglerin yapıldığı demokrasi sermaye sınıfı için demokrasidir. İşçi ve emekçiler için gerçek demokrasi ancak sosyalizmle mümkündür. O yüzden işçilerin, emekçilerin yeri sözde demokrasi nöbetlerinin tutulduğu Yenikapı'lar, Taksim'ler, Gündoğdu'lar değil, fabrikalarında "demokratik bir ortamda insanca çalışmak istiyoruz" diye, "kurtuluşumuz sosyalizmdir" diye bildiriler yayınlayan sınıf öncülerinin yanındır.

Hapishanelerde saldırı ve keyfi uygulamalar sürüyor

Türk sermaye devleti "terör" gibi bahanelerle hapishanelere doldurduğu devrimci-ilericilere saldırılarını hapishanelerde de sürdürüyor. Son olarak İzmir Buca Kırıklar Kapalı Hapishanesi'nde tutuklara çıplak arama işkencesi yapıldığı ortaya çıktı. 13 Ağustos sabah saatlerinde 3 No'lu koğuşa "arama" bahanesi ile giren gardiyanlar, tutsaklardan üstlerini çıkarmalarını istedi.

Tutsakların tepkisi üzerine gardiyanlar aramayı yarıda bırakıp koğuştan çıktı. Koğuştan çıkan gardiyanlar bundan sonra koğuş aramasında çıplak aramanın

yapılacağı, zorluk çıkaran hakkında cezalandırmaya gidileceği tehdidinde bulundu.

Darbe girişimi ardından 2 Ağustos günü Kırıklar F Tipi Kapalı Hapishanesi'nden Ödemiş T Tipi Kapalı Hapishanesi'ne sürgün edilen 14 tutsak 4 Ağustos akşamı gardiyanların ve "hazır kuvvet" tabir edilen işkence timlerinin saldırısına uğradı. 10 Ağustos günü ailelerin tutsaklarla yaptığı açık görüşte öğrenilen vahşet hapishanelerde tırmanan devlet terörünün boyutlarını ortaya koyuyor.

14 tutuklu ve hükümlü, Hapishane Bi-

rinci Müdürü Celal Aslan'ın ayakta sayım dayatmasını kabul etmedikleri bahanesiyle gardiyanlar tarafından darp edildi. Tutsakların koğuşlarda darp edilip ters kelepçeyle bağlandığı ve yerlerde sürüklenerek bir avluya götürüldüğü belirtildi. Daha sonra ise 10 kişilik işkence timinin ırkçı-şoven tehditlerle, "Ne mutlu Türküm diyene, vatan sana canım feda, teröristleri burada barındırmayacağız, idam gelecek gebereceksiniz buraya darağacı kuracağız" sloganlarıyla avluya geldiği, burada tekbirler eşliğinde tutsaklara vahşice saldırıkları ifade edildi.

Cumartesi Anneleri kayıpları sordu

Cumartesi Anneleri 13 Ağustos günü 594. haftasına giren eylemlerinde 21 yıl önce gözaltında kaybedilen Abdurrahim Demir ve gözaltına alındığı kabul edilmeyen Hurşit Kültür'in akıbetini sordu.

Bu haftaki eylemde de kayıp yakınları konuşurken ilk olarak Hasan Karakoç söz aldı. "21 yıldır Galatasaray Meydanı'nda sıcak-soğuk, kar-kış demeden yeni kayıplar olmasın diye oturduklarını" söyleyen Karakoç, devletin tüm baskılarına rağmen bu alanı bırakmayacaklarını vurguladı.

HDP Milletvekili Pervin Buldan ise kayıpları ararken yeni kayıplar olmasının için mücadele ettiklerini söyleyerek buna rağmen Hurşit Kültür'den hâlâ haber alınmadığını belirtti. Kültür'in akıbetini İçişleri ve Adalet bakanlıklarına soran Buldan "Darbe gecesi yüzlerce kişiyi gözaltına alıp tutukladınız ama 79 gündür Hurşit Kültür'e ulaşamadınız" dedi.

"Bu topraklarda başta gözaltında kaybetme olmak üzere ağır insanlık suçlarının bizzat devlet eliyle işlendiğine tanığız. Yaşam hakkı başta olmak üzere hak ve özgürlüklerin yok sayıldığı bir ortamda sadece kimse-sizler mezarlıkları büyüyorsa demokrasiden bahsedilemez" denilen basın açıklamasında 1995 yılında gözaltında kaybedilen 21 yaşındaki Abdurrahim Demir'in katillerinin cezalandırılması istendi.

Askerden yeni gelen Abdurrahim Demir'in, 17 Ağustos 1995'te Mardin Ömerli'deki evinden, Adana'daki akrabalarının yanına gitmek için çıktığı belirtilen açıklamada Şavalet noktasında askerin yaptığı kimlik kontrolünde gözaltına alındığı anlatıldı. Demir'in gözaltına alındığını görenlerin, ailesine Abdurrahim'in Şavalet Jandarma Karakolu'na götürüldüğünü söylediği belirtilen açıklamada, Demir'i sormaya giden aileye "burada böyle biri yok" dendiği ifade edildi. "Mardin Emniyeti ise 'Abdurrahim pasaport çıkartıp, Fransa'ya garson olarak gitti' açıklamasıyla gerçeğin üstünü kapatmaya çalıştı. Demir Ailesi 'bu işin peşini bırakın' diye tehdit edildi" denilen açıklamada dönemin devlet yetkilileri ve askerlerin isimleri sıralanarak, Demir'in akıbetinden sorumlu oldukları hatırlatıldı, yargılanmaları istendi. Açıklama Abdurrahim Demir ve Hurşit Kültür'in akıbeti sorularak sonlandırılırken, Cizre ve Yüksekova'daki kayıp yakınlarının haftalardır eylem yapmadığı söylendi.

Hacı Bektaş-ı Veli'yi Anma törenlerinin gösterdikleri!

Hacı Bektaş-ı Veli'yi Anma törenleri sona erdi. Son yıllar üzerinden bakıldığında katılım açısından en zayıf anma idi. Belediye anma törenine katılıma dair geçmiş yıllarda açıklamalarda bulunurdu. Her yıl meydana yapılan açılış programı, OHAL gerekçesiyle Kemal Kılıçdaroğlu Kültür Merkezi'ne alındı. Açılış töreninde ayrıca Hacı Bektaş-ı Veli Dostluk ve Barış Ödülü Alev Çoşkun'a verildi.

AÇILIŞ TÖRENİNDEN YANSIYANLAR

Kemal Kılıçdaroğlu Kültür Merkezi'nde yapılan açılış programında CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, Nevşehir Valisi ve 2 bin civarında Alevi katıldı.

Geçmiş yılları aşan yüzlerce koluk gücü salon ve salon çevresindeydi. 15 Temmuz darbe girişiminin ardından belirginleşen AKP ve CHP dayanışması Hacıbektaş'ta da sürdü. Önceki yılların aksine Kemal Kılıçdaroğlu ve AKP iktidarını temsilen açılış etkinliğine katılan Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı salona birlikte giriş yaptılar. Bu tablo AKP-CHP arasında süren bahar havasının yeni bir göstergesi olarak kayıtlara geçti.

Törende, Kültür ve Turizm Bakanlığı Hacıbektaş Semah ekibi gösteri yaptı. Gösterinin ardından AKP'nin ebedi şefinin mesajı okundu. Mesaj, salonda bulunan emekçiler tarafından yuhalandı. Böylece Alevi emekçileri çağımızın Hızır Paşalarına geçit vermeyeceklerini gösterdiler.

Hacıbektaş Belediye Başkanı Ali Rıza Selmanpakoğlu 15 Temmuz darbe girişimine değindi. Bir defa daha çözümün yolu olarak ulusalcılığın mayası olan Kemalizm'i adres olarak gösterdi. 15 Temmuz darbe girişiminin nedenini de, Kemalizm'den uzaklaşma olarak tarifledi.

Hacı Bektaş-ı Veli'nin "İncinsen de incitme" öğretilerine bugünlerde daha da çok ihtiyaç duyduklarını kaydeden Bakan Avcı, "Bir olarak, iri ve diri olarak bir ay önce hep birlikte bayrağımıza sahip çıktık. Bundan sonra da özellikle eğitim ve kültür hayatımızda genç kuşaklara olabildiğince sade olarak çaba göstermemiz gerekiyor" diye konuştu. Bakan Avcı, Alevi köylerine cami yapı vb. AKP iktidarının Alevilere yönelik saldırılarına dair tek bir söz söylemedi. Aleviliğin İslam içi olduğu demogojisine sarıldı.

Kemal Kılıçdaroğlu, Türkiye'nin birlik ve beraberliğe ihtiyacı olduğunu söyleyerek, "teröre ve şiddete asla izin vermeyeceklerini" dile getirdi. Bir defa daha

Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini "terör" olarak tanımladı. Çözümün yolu olarak CHP'yi gösterdi. "Kim bu ülkeyi daha iyi yönetecekse, kim kul hakkı yemiyorsa, onu başa getirmek zorundayız. Çıkışımız buradadır" diye konuştu.

Yıllardır ortak yanı Kemalizm olan, Kürt sorunu ve Alevi sorunu konusunda kemalist burjuvazisinin politik bakışı ve pratik tutumunu rehber edinen isimlere ödül verme geleneği bu yılda sürdü. Hacı Bektaş-ı Veli Dostluk ve Barış Ödülü Alev Çoşkun'a verildi. Çoşkun, Dersim Katliamı'nı haklı göstermeye yönelik politik tutumun dümenine yıllarca su taşıdı. Dersim'de yaşananların katliam olduğunu söyleyen bilim insanlarını, ilerici Alevi örgütlerini Kürt hareketi safında yer almakla suçlamıştı.

TÖRENLERDEKİ YILARDIR DEVAM EDEN İSTİKRARLI ZAYIFLAMA BU YILDA SÜRDÜ

Hacı Bektaş-ı Veli Anma Törenleri'nin içinin boşaltılması ile kültürel-sanatsal etkinliklerdeki kısırlaşma süreci bu yıl tüm çıplaklığı ile ortaya çıktı. Törenlerde yine "devlet Aleviciliği"nde ifadesini bulan anlayış öne çıktı. Etkinlikler de devlet Aleviciliğine kan taşıdı. Paneller ve resmi açılış programına bu anlayış damgasını vurdu.

Hacı Bektaş-ı Veli Anma Törenleri nitelik açısından da son derece zayıftı. Belediye Başkanı ve şürekası şenliklerin

siyasal ve ideolojik içeriğini, daha önceki yıllarda olduğu gibi ulusalcı temelde ele aldı. Şenliklerin içeriğini boşaltmaya çalıştı. Ortaya çıkan boşluk üzerinden rantsal bir alan olan dini öğelerin pazarlanması öne çıktı.

Bu yıl bir panel düzenlendi. Aleviliği hümanizm temelinde ele alan konuşmacılar, Alevilerin Cumhuriyet öncesi uğradıkları katliamları dinsel gericilikle açıklamaya çalıştılar. Cumhuriyet döneminde başta Dersim olmak üzere, Maraş ve Sivas'ta yaşanan katliamlarda Türk sermaye devletinin belirleyici rolüne değinmekten ise özenle kaçındılar.

DEVİRİMCİ-İLERİCİ GÜÇLERİN KATILIMI VE MÜDAHALELERİ SIFIRLANMIŞTI

Sermaye devleti bu yılki etkinliklere yönelik ilerici ve devrimci etkiyi sınırlamak için özel bir çaba harcadı. Günler öncesinden "İŞİD'in bombalı saldırı yapacağı" yalanı devletliler tarafından özel bir tarzda pompalandı. "Güvenlik" gerekçesiyle ilçenin giriş çıkışları tutuldu.

Şenliklere devrimci ve ilerici güçlerin müdahalesi ilk defa sıfırlanmış olarak karşımıza çıktı. Ne reformist sol ne de devrimci hareket etkinliklere herhangi bir araçla müdahale etti. Tanıtım standı bile açmadılar.

KOMÜNİSTLER ŞENLİKLERE ÇOK YÖNLÜ MÜDAHALEDE BULUNDULAR

Sınıf devrimcileri Alevi örgütlerinin

başına çöreklenmiş ağaların gerçek konumunun anlaşılması ve devlet Aleviciliğinin kısıracındaki etkinliklerin devrimcileştirilmesi çerçevesinde çok yönlü etkin bir çalışma yürüttüler.

Komünistler şenlikler üzerine hazırladıkları bildirimleri dağıttılar. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirdiler. OHAL vb. faşist saldırılara karşı mücadele çağrısını yükselttiler.

Komünistler, tanıtım standı açtılar. Standı ziyaret eden emekçilerle düzenin saldırıları ve saldırılara karşı mücadele üzerine verimli tartışmalar yürüttüler. Gündeme ilişkin ajitasyon ve propaganda konuşmaları gerçekleştirdiler.

Komünistler daha önceden planladıkları "15 Temmuz darbe girişimi", "Alevi sorunu", "Demokrasi ve devrim", "Bağımsızlık ve devrim", "Ulusal sorun ve devrim" konulu söyleşiler gerçekleştirdiler.

Bu yıl tüm kısıtlı olanaklara rağmen şenliklere anlamlı bir müdahalede bulunan sınıf devrimcileri, düzenin saldırılarının yoğunlaştığı böyle bir dönemde gericiğin dikkatini çeken bir çalışma yürüttüler. Kolluk güçlerini, bir bütün olarak devletlileri rahatsız eden çalışma gözaltı terörü ile bastırılmaya çalışıldı. Yaşanan gözaltı terörü sermaye devletinin yürütülen politik çalışmadan, şenliklere yönelik sürekliliği ve istikrarı olan devrimci müdahaleden duyulan rahatsızlığın dolaysız sonucuydu.

Özgür Gündem'e kapatma saldırısı ve polis baskını

Darbe girişimini fırsata çevirerek başta Kürt basını olmak üzere muhalif medyayı hedef alan dinci-gerici iktidar; şimdi de Özgür Gündem gazetesini kapatma kararı aldı. Gazete, İstanbul 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından "PKK propagandası yaptığı" iddiasıyla 16 Ağustos günü geçici süreliğine kapatıldı.

"ÖZGÜR GÜNDEM DARBE KARARINA BOYUN EĞMEYECEK"

Kararın duyulması üzerine Özgür Gündem gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Zana Kaya konuyla ilgili şu açıklamayı yaptı: "Henüz bir tebligat yok. Kararı havuz medyasından öğrendik. OHAL kararı öncesi zaten gazetemize dönük yoğun saldırılar vardı. Dayanışma kampanyamızla bu saldırıları önemli oranda püskürtmüştük. 15 Temmuz darbe girişimini fırsat olarak gören iktidar OHAL'e dayanarak tüm demokratik muhalif yayın organlarına yönelmiş durumda. Bu karar bunun ilanidir. Özgür basın geleneği hiçbir darbe kararına boyun eğmeyecek

ve halkın haber alma hakkını sonuna kadar savunacaktır. Bütün demokratik basın yayın organlarını, gazetecileri, basın meslek örgütlerini, sivil toplum örgütlerini ve halkımızı gazetemizle dayanışmaya ve sahip çıkmaya çağırıyoruz."

POLİS BASKINI VE GÖZALTI

Gazeteye ilişkin kapatma kararının ardından gazetenin Taksim'de bulunan merkez bürosu polisler tarafından basıldı. Gazete binasının çevresi polis ablukasına alınırken içeri giren çevik kuvvet polisleri ile gazete çalışanları arasında arbede yaşandı. İçeride bulunanların kimliklerine el koyan polisler binaya giriş çıkışları yasakladı, 24 gazeteciyi darp ederek gözaltına aldı. Özgür Gündem'in eski Genel Yayın Yönetmeni Av. Eren Keskin'in evi de Keskin evde yokken basılarak içeride arama yapıldı.

Gazetecilerin gözaltı araçlarıyla götürülmesinin ardından polis sokağa giriş-çıkışları kapatırken Özgür Gündem'in yakınında bulunan İnsan Hakları Derneği (İHD) önünde toplanan kitle de dayanış-

mayı sürdürdü.

SALDIRIYA KARŞI DAYANIŞMA

Özgür Gündem'le dayanışmak için gazete binası yakınında bulunan İHD önünde toplanan siyasi parti ve kurumlar basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan konuşmalarda Özgür Gündem gazetesinin '90'lı yıllardan bu yana baskılarla karşılaştığı, çalışanlarının tutuklandığı, katledildiği hatırlatılarak baskılara boyun eğilmediği ve eğilmeyeceği vurgulandı.

Polis akşam saatlerinde HDP Milletvekili Pervin Buldan, HDP İl Eşbaşkanı Doğan Erbaş ve HDK İl Eş Sözcüsü Şamil Altan'ın binanın önüne kadar gitmesine izin verdi. Özgür Gündem binasına gidenler, kapının kapatıldığını, mühür göremediklerini ve mahkeme kararına dair bir ifade bulamadıklarını belirttiler. Özgür Gündem önünde bekleyiş bir süre daha devam ettikten sonra kitle sloganlarla dağıldı.

17 Ağustos günü ise Özgür Gündem, Atılım gazetesinin eki olarak 4 sayfa halinde yayınlandı.

Özgür Gündem önünde dayanışma

Özgür Gündem'e yönelik kapatma ve gözaltı saldırısı 17 Ağustos günü de Özgür Gazeteciler Cemiyeti'nin (ÖGC) çağrısıyla, gazetenin mühürlenmiş binası önünde protesto edildi.

Eylemde Özgür Gündem adına yapılan konuşmada; gazetenin hukuksuz bir şekilde kapatıldığı ifade edildi. Kapatma kararının ardından yapılan baskında fotoğraf makinası ve bilgisayarların tahrip edilmesi ve gazete çalışanlarının darp edilerek gözaltına alınması teşhir edildi.

"AKP HÜKÜMETİ DARBEVİ FIRSAT BİLDİ"

Ardından ÖGC Eşbaşkanı Hakkı Boltan basın açıklamasını okudu. Özgür Gündem'e yönelik gerçekleştirilen saldırıya tepki gösteren Boltan, 24 kişinin işkenceyle gözaltına alındığını belirtti.

Kurulduğu 1994 yılından bu yana Özgür Gündem'e yapılan saldırıları hatırlatan Boltan, Türkiye'de basın özgürlüğünün geldiği noktaya dikkat çekti.

15 Temmuz darbe girişiminin ardından basına yönelik saldırıların arttığını ifade eden Boltan, şunları ifade etti: "İnternet siteleri kapatılmış, çalışanlar gözaltına alınmış, tutuklanmış ve sokak ortasında darp edilmiştir. Bu yönelimlerin en son ve hukuksuz örneği ise Özgür Gündem gazetesine olmuştur. AKP hükümeti, darbeyi fırsat bilerek başta kendisine muhalif ve gerçekleri yazmaktan taviz vermeyen özgür basına yönelik kendi darbesini tamamlamaya aşıkardır."

Özgür basınının bu saldırılar karşısında bugüne kadar olduğu gibi geri adım atmayacağını ifade eden Boltan, Özgür Gündem ile dayanışma çağrısı yaparak açıklamayı sonlandırdı.

"BOYUN EĞMEYECEĞİZ!"

Av. Sinan Zincir ise baskınla gözaltına alınan Özgür Gündem çalışanlarının mesajını okudu. Mesajda Musa Anter'den bugüne devam eden özgür basın geleneğinin sürdürüleceği ve asla boyun eğilmeyeceği vurgusu yer aldı.

Açıklamanın ardından İstiklal Caddesi'ne geçerek gazetenin dağıtımını yapmak isteyen kitle polisin engelleme ve tehditleriyle karşılaştı. Polisin kitlenin önüne barikat kurması nedeniyle gruplar halinde Özgür Gündem taşınarak HDP il binasına kadar yürüdüktan sonra eylem sonlandırıldı.

Çocuğu vuran polisler soruşturma yok

Cizre'nin Yafes Mahallesi'nde oturan 8 yaşındaki M.A., 12 Mayıs 2015 tarihinde sokakta arkadaşlarıyla bilye oynarken bir polis aracından atılan gaz kapsülünün gözüne isabet etmesi sonucu yaralandı. Aldığı darbe, yaralanan çocuğun sol gözünde yüzde 70 oranında görme kaybı yaşamasına sebep oldu.

Cizre Kaymakamlığı, araçta bulunan

polisler hakkında soruşturma izni vermedi. Bunun üzerine ailenin avukatı Filiz Ölmez, karara itiraz etti. Ancak Diyarbakır Bölge İdare Mahkemesi de 'taksirle yaralamaya sebebiyet vermek' suçundan yaralananın talep edilen polisler T.K., H.B., M.Ç., S.A. ve O.K. hakkında soruşturma yapılmasını reddetti.

Kararda, "Ön inceleme raporu ile eki

bilgi ve belgelere göre, olay tarihinde Cizre İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde geçici görevli polis memurları T.K., H.B. ve halen görevde olan M.Ç., S.A. ve O.K.'ye isnat edilen eylemin haklarında soruşturma yapılmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığı anlaşıldığından soruşturma izni verilmemesine ilişkin kararın onanmasına karar verildi" ifadeleri yer aldı.

Kirli savaşa ilişkin torba yasa

Türk sermaye devletinin Kürt halkına yönelik kirli savaşında yakıp yıktığı Hakkari ve Şırnak illerine ilişkin düzenlemenin yanı sıra bölgedeki kirli savaşın bir devamı olarak hayata geçirilecek rantsal dönüşüm, el koymalar, görevden almalar, kayyım atamaları gibi uygulamaların yer aldığı Torba Yasa Tasarısı meclisin alt komisyonundan geçti.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'ndan geçen tasarının meclis genel kurulunda oylanmasının ardından tasarının yürürlüğe girecek.

Tasarıda kirli savaşa yıkıma uğrattılan Kürt illerinin daha önce hazırlanan Master Eylem Planı'na uygun olarak rantsal dönüşümü ve şehirlerin ablukaya alınması hedefleniyor. Hakkari ve Şırnak illeri yerine Yüksekova ve Cizre il olurken eski il merkezleri bu iki ilin ilçeleri olacak.

Hakkari, "Yüksekova ili"nin "Çölemerik ilçesi", Şırnak ise "Cizre ili"nin "Nuh ilçesi" olacak.

Ayrıca tasarıda sermaye devletinin yıkıma uğrattığı kentlerdeki mülkiyete el koyması kolaylaştırıldı. Tasarıda belediyelerin mülklerine el koymasının önünü açan maddeler de yer aldı. Buna göre "güvenlik" bahanesiyle kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlar, kaynak veya irtifak hakları Bakanlar Kurulu kararıyla Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığı'na tahsis edilecek. Herhangi bir itiraza rağmen tescil işleminin devam edeceğinin yer aldığı tasarıda, mahkemelerin tescil işlemine ilişkin ihtiyati tedbir ya da yürütmeyi durdurma kararı vermesi engellendi.

HDP-DBP belediyelerine yönelik baskılar çerçevesinde görevden uzaklaştırılan, tutuklanan belediye yöneticilerinin yerine de İçişleri Bakanı ve vali tarafından atama yapılacağı belirlendi.

Bununla birlikte sermaye iktidarı, Kürt illerinde "Kültür Varlığı" kabul edilen özel mülkiyete "onarım" bahanesiyle keyfi olarak müdahale edilebilecek. "Onarım" için verilecek zamanın üst sınırı da 4 yıl olacak.

Türk sermaye devletinin el koymak istediği mülklerle ilgili de Kamulaştırma Kanunu'nun satın almaya dair bölümlerinde değişiklik yapıldı. Değişiklikle birlikte malik ve yetkili temsilci arasında hazırlanacak tutanakta, malikin kimlik bilgileri, kamulaştırılacak taşınmazın tapuda tesciline ve terkinine dair kabul belgelerinin yer alması yeterli olacak.

Gözaltı ve tutuklama terörü devam ediyor

Sermaye devleti muhaliflerine dönük gözaltı ve tutuklama saldırılarını sürdürüyor. "Terör" bahanesiyle yapılan baskınların hedefinde HDP, DBP ile devrimci-ilerici güçler yer alıyor.

13 Ağustos günü **Hatay**'ın Dörtöyol, Erzin ve İskenderun ilçelerinde çok sayıda adrese eş zamanlı baskınlar düzenlendi. HDP Dörtöyol İlçe Eşbaşkanı Halil Baybariz, HDP Erzin İlçe Eşbaşkanı Diyadin Sırcan, HDP ilçe yöneticisi Mahmut Adar, Veli Tuna, Vahit Tuna, Fikret Tekin, Sırcan ve Bedri Oktay'ın da aralarında olduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. HDP İskenderun İlçe eski Eşbaşkanı Fatma Güreş'in de evine baskın düzenlenirken, Güreş'in evde olmadığı belirtildi. Gözaltıların gerekçesine ilişkin bilgi verilmedi.

Adana'nın Seyhan ilçesine bağlı Küçükdikili ve Denizli mahallelerinde yapılan baskınlarda ise Mehmet Emin Vural ve 16 yaşındaki B.E.'nin aralarında olduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı.

14 Ağustos günü **Ankara**'daki Tuzluçayır Mahallesi'nde SGDF üyesi Hünkar Genç'in evi polis tarafından basıldı. Evde arama yapan polis, evde bulamadığı Genç'i misafir olarak kaldığı evden gözaltına aldı. Genç'in "15 Ağustos'ta yapılabilecek eyleme katılma ihtimali olduğu" gerekçesiyle gözaltına alındığı bildirildi.

Yanı sıra, Yeni Demokrat Gençlik okuru Yetkin Kılıç ile Devrimci Parti üyeleri Şafak Gül ve Mert Altaş polis operasyonu ile gözaltına alındı. Baskınlarda toplam 10 kişinin gözaltına alındığı, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen gözaltıların avukatlarla görüşülmediği belirtildi.

15 Ağustos sabahı ise **İstanbul**'da Sultangazi ve Gaziosmanpaşa mahallelerinde "yasadışı eylem hazırlığında" oldukları iddiasıyla 8 kişi polis baskınlarıyla gözaltına alınarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Gece saatlerinde de **Mersin**'de Devrimci Parti'ye yönelik yapılan ev baskınlarında 10'u aşkın kişi gözaltına alındı.

16 Ağustos günü **Şırnak**'ın **İdil** ilçesinde evine yapılan baskınla Belediye Eşbaşkanı Nevin Oymak Girasun gözaltına alındı. **Diyarbakır**'ın **Kulp** ilçesi Belediye Eşbaşkanı Sadiye Sürer, DBP İlçe Eşbaşkanı Fatih Taş ve Tamer Eren adlı bir kişi de evlerine yapılan baskınlarla gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Kulp İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

"Eylem Ataş'ı istiyoruz"

28 Haziran'da Rojava'da şehit düşen Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) savaşçısı Eylem Ataş'ın Türkiye'ye getirilmesine engel olunan cenazesi için 17 Ağustos günü İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı yapıldı.

Toplantıda konuşan Ezgi Aydın, Ataş'ın cenazesi için yapılan başvuruların sonuçsuz kaldığını belirterek, Ataş'ın öldürülmesinde IŞİD gibi çeteleri destekleyen Türk sermaye devletinin de sorumluluğu olduğunu söyledi.

"CİHAHÇI ÇETELERİN CENAZELERİNE İZİN VAR, ATAŞ'A YOK"

Aydın'ın konuşmasından sonra Ataş ailesinin mektubu okundu. Mektupta şu ifadeler yer aldı: "AKP hükümeti Suriye'de öldürülen tüm IŞİD, Nusra, Ahrar uş Şam vb. cihatçıların cenazelerinin Türkiye'ye

gelmesine izin veriyor. Onları neredeyse kalabalık devlet töreniyle gömüyor, ancak dünyanın her yanında vahşi birer katil olarak kabul edilen bu barbarlara karşı özgürlük ve insanlık savaşını verirken yaşamını yitiren kızımız Eylem Ataş'ın cenazesinin Türkiye'ye getirilmesine izin vermiyor."

"DEVLET CENAZE KAÇIRMAYI YASALLAŞTIRMAYA ÇALIŞTI"

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul İl Başkanı Gökmen Yeşil ise daha önce BÖG savaşçısı Aziz Güler'in cenazesinin Türkiye'ye getirilmesinin de 59 gün boyunca engellendiğini hatırlatarak "yasal olarak gerçek bir red cevabı almıyoruz" dedi. Kaymakamlığın sadece sözlü yanıt verdiğini söyleyen Yeşil, Kürt illerinde katledilen insanların sokaklar-

da bırakıldığını, 24 Temmuz 2015'te ev baskınında polis tarafından katledilen Günay Özarslan'ın cenazesinin kaçırılmaya çalışıldığını hatırlattı. Bunlardan sonra yasal dayanağa kavuşturulmaya çalışılan cenazelerin aileye teslim edilmemesi durumunun, "mülki amirin kamu yararının bozulacağı değerlendirilmesi yapması"yla gerçekleştirildiğini, cenaze aileye teslim edilse bile 24 saat içinde geri alınanın ATK yönetmeliğine eklendiğini aktardı. Aziz Güler'in ailesi adına yapılan konuşmada da Ataş'ın cenazesinin mücadele ile alınabileceği söylendi.

HDK Eşsözcüsü Gülistan Koçyiğit ve HDP Milletvekili Hüda Kaya'nın konuşmasından sonra Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) İstanbul Eşbaşkanı Sinan Zincir konuştu. Zincir, cenaze geçişlerine engel olunmasıyla verilen mesajın "Kürtlerle yan yana gelmeyin" olduğunu söyleyerek fiili-meşru mücadeleyi büyüteceklerini söyledi.

TKIP V. Kongresi sunumlarından...

Kamu emekç

Kamu emekçileri hareketi uzun yıllardır giderek derinleşen bir tıkanmayı ve tükenişi yaşıyor. '90'larda ivmesi yükselen ve militan bir mücadele yolunu tutan kamu emekçileri hareketi, yer yer geçici yükselişler yaşasa da, '90'ların ortalarından itibaren gerileme sürecine girdi ve bugün gelinen noktada bu gerilemenin dip noktasını yaşıyor.

Hareketteki gerilemenin sınıf hareketinin gelişiminden bağımsız olmadığı açık. Fakat kamu emekçileri hareketinin sınıf hareketinin bir bileşeni olduğu gözetildiğinde, sınıf hareketinde yaşanan gerilemelerin de kamu emekçileri hareketinden bağımsız olmadığı açıktır. '80'lerin sonları ve '90'ların ilk yılları sınıf mücadelesinde yeni bir yükselişi işaretliyordu. 1980'lerin ikinci yarısında başlayan hareketlenme, kamu işçilerinin toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanması sonrasında, 12 Eylül darbesinin ardından işçi sınıfının ilk kitlesel çıkışı olan '89 Bahar Eylemleri ile yeni bir ivme kazanmıştı.

'90'lı ilk yıllar kitlesel eylemlere sahne oldu. Grev hareketleri geliştiği gibi genel eylem kararları alındı ve kitlesel protestolar gerçekleştirildi. 4 Ocak 1991'de Ankara yürüyüşüne başlayan Zonguldak maden işçilerinin öne Mengen'de kesilmiş ve barikatları aşıya Mengen'e kadar gelen işçiler sendika bürokratları eliyle geri döndürülmüştü. Maden yürüyüşüne eş zamanlı olarak 85 bin metal işçisi greve çıkmıştı. Bu dönem metal, lastik vb. bir dizi sektörde kitlesel grevler ve eylemler yaşandı. Türk Metal'in metal grevini satması ve maden işçilerinin GMİS bürokratları tarafından geri döndürülmesi ile sınıf hareketi gerileme dönemine girdi. Zaman zaman kitlesel çıkışlar gerçekleşse de sınıf hareketindeki gerileme devam etti.

Sınıf hareketinin ivme kazandığı ve doruğuna ulaştığı '90'ların ilk yılları kamu emekçileri hareketinin de geliştiği yıllar oldu. İşçi hareketinin geri çekildiği dönemden sonra da gelişmeye devam eden kamu emekçileri hareketi, bir yandan işçi hareketinden etkilenirken, öte taraftan da onu etkileyen bir hareket olarak gelişti. '90'ların işçi hareketine bakıldığında, tüm hareketin dipten gelen bir dalganın ürünü olduğunu, kendiliğinden sınırlar aşılamadığı ölçüde de sendika bürokratlarının ihaneti ile geriletildiğini görürüz.

Bu aynı yıllarda kamu emekçileri ha-

Sınıf hareketinin nesnel dinamikleri ne kadar gelişkin olursa olsun ve bu dinamikler çeşitli kitlesel çıkışlara yol açarsa açsın, hareketin taşıyıcısı olacak bir önderlik yaratamadıkça, sendikal bürokrasinin denetimine ve dinamikleri köreltici etkisine o kadar açık olacaktır. (...) '90'lı yılların işçi hareketleri ve kamu emekçileri hareketi bu olguyu pratikte ortaya koymuştur.

reketi ise genel olarak devrimci unsurların etki ve yöneticiliği altında geliyordu. Kamu emekçileri sendika öncesi oluşumlar altında örgütleniyor, giderek fiili olarak sendikalarını kuruyorlardı. Henüz oturmuş bir sendikal bürokrasi yoktu. Dahası harekete yön verenler gerek işçi hareketinin gelişiminden güç alıyor ve gerekse de dönemin devrimci-halkçı akımlarının etkisi altında bulunuyorlardı. Bu nedenle de kamu emekçileri hareketi uzunca bir dönem kitleselliğini ve militanlığını korudu.

Sınıf hareketinin nesnel dinamikleri ne kadar gelişkin olursa olsun ve bu dinamikler çeşitli kitlesel çıkışlara yol açarsa açsın, hareketin taşıyıcısı olacak bir önderlik yaratamadıkça, sendikal bürokrasinin denetimine ve dinamikleri köreltici etkisine o kadar açık olacaktır. Buradan da sınıf hareketinin gerileme eğilimine girmesinin, tek başına hareketin nesnel dinamikleri üzerinden açıklanamayacağı, bizzat bu dinamikler üzerinde rol oyna-

yan önderliğin önemli bir etken olduğu sonucu çıkar. '90'lı yılların işçi hareketleri ve kamu emekçileri hareketi bu olguyu pratikte ortaya koymuştur.

Kamu emekçileri hareketinin '90'ların sonlarına kadar militanlığını ve kitleselliğini korumasında dönemin önderliğinin önemli bir etken olduğunu, benzer biçimde hareketin gerilemesinde de önderliğin yaşadığı dönüşümlerin önemli bir yer tuttuğunu belirtmekte fayda var. Önce dernek vb. örgütlenmeler altında toplanan kamu emekçileri, 18 Mayıs 1990'da Eğitim-İş'in kurulmasının ardından kitlesel olarak sendikalarını kurmaya başladılar. Bu sendikalar 24 Şubat 1990 tarihinde Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nu (KÇSP) oluşturular. Eşgüdüm Platformu adı altında örgütlenen sendikaların KÇSP'ye katılmalarının ardından KÇSP 9 Temmuz 1994'te KÇSKK'ya (Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu) dönüştürüldü. Bu kurumsallaşma dönemi aynı

zamanda sendikal bürokrasinin de gelişmeye başladığı bir dönem olarak yaşandı.

On binlerce kamu emekçisinin katıldığı 17-18 Haziran 1995 kitlesel Kızılay eylemi, Anayasa'da kamu emekçilerinin örgütlenme hakkının tanınması, fakat grev ve toplu sözleşme hakkının kazanılamaması ile son buldu. Hareketin yaşadığı moral kırılma üzerine eylemden iki gün sonra yapılan iki günlük iş bırakma çağrısı karşılık bulmadı. Aynı yıl 8 Aralık 1995 tarihinde KESK kuruldu. Konfederasyonlaşma süreci sendikal bürokrasinin de geliştiği bir süreç olarak yaşandı. Bu yıllar KESK'in mücadele ve eylem çizgisinin de belirlediği yıllar oldu. Grev dayalı ve sokak eylemlerini bunun üzerinden şekillendiren bir mücadele çizgisi yerine, protestocu ve grevi de buna bağlı hale getiren bir çizgi serpilip geliyordu. Kitlesel ve militan merkezi eylemler ise kazanıma odaklı olarak şekillenmiyor, en kritik anlarda hareketin

İleri hareketi

önderliği tarafından bitiriliyordu.

Kamu emekçileri hareketi içerisinde sendikal bürokrasinin geliştiği ve giderek harekette geriletici bir rol oynamaya başladığı dönem aynı zamanda Türkiye sol hareketinin de tasfiyeci rüzgarlara kapıldığı dönemdi. Tasfiyeci dalgaya kapılan ve giderek düzen içi reform partilerine dönüşen dönün devrimci siyasetleri, sendikal cephede de uzlaşmacı-bürokratik bir çizginin yayıcısı oluyorlardı. Sendikaları ise sivil toplum örgütlerine dönüştürüyorlardı.

2000'li yıllarda ise 4688 sayılı yasa ile birlikte bu bürokratik eğilim hızla gelişebileceği bir zemin kazandı. 4688 sayılı yasa sonrasında sendikalar hızla yasaya uyarlandı, dahası yasanın zorunlu görmediği bürokratik yapılar oluşturuldu. Genel kurul süreleri üç yıla çıkarıldı, merkez yöneticiler profesyonel yöneticilere dönüştürüldü. Örgütsel yapı içerisinde iş yeri örgütlerinin lafızda dile getirilse de pratikte herhangi bir yeri kalmadı. Harekette yaşanan gerileme ile birlikte hareket içerisinde açığa çıkan iş yeri dinamikleri ise kırıldı.

Kamu emekçileri hareketi 2000'li yıllarla birlikte çok yönlü bir saldırıyla yüz yüze kaldı. Özelleştirmeler, kurumların tasfiyesi, "dönüşüm-reform" adı altında kurumların parçalanması, statü-kadro farklılaştırmaları ile emekçiler arasında farklı ücret skalalarının yaratılması, kamu hizmetlerinin paralı hale getirilmesi vb. hareketteki gerilemeye ve KESK'in fiili-meşru mücadele çizgisinden uzaklaşmasına bağlı olarak gerici sendikaların kamu emekçileri içerisinde güç

kazandılar. 2000'li yıllarda zaman zaman kitlesel çıkışlar yaşansa da, bu gerileme durdurulmadığı gibi çoğunlukla uyarı grevleri gibi sonrası getirilmeyen eylemlerle hareketin dinamikleri kırıldı. Son olarak en kitlesel çıkış olarak gerçekleşen 23 Mayıs 2012 grevi tam da bu çizgi nedeniyle harekette ilerletici değil, kırıcı ve geriletici bir rol oynadı. O günden bugüne ise KESK kamu emekçileri nezdindeki itibarını iyice kaybetti, günübirlik çağrıları karşılık bulmadı ve aynı kitlesel bir daha yakalayamadı.

Kamu emekçileri hareketi '90'ların ortalarından itibaren bir dizi yükselme ve kırılma dönemleri yaşadı. Bu kırılmalarda siyasal atmosferin yanı sıra, temelde KESK'in izlediği çizginin önemli bir rolü oldu. KESK'te sınırlı sayıdaki lokal örnekleri bir yana bırakırsak, kazanıma odaklı bir çizginin olmadığını söyleyebiliriz. En kitlesel grevler, kitlesel ve militan eylemler dahi çoğunlukla "protesto" niteliğinin ötesine geçmemekte, en uygun koşullarda dahi uyarı grevlerinin arkası getirilmemektedir. Bunun sonuçları ise kamu emekçilerinin giderek KESK'ten uzaklaşması, güvensizleşmesi, öncü kesimlerinde ise yorulma ve bezginlik olmaktadır. Geline nokta KESK'in çağrılarına, KESK yönetimlerini tutan grupların tabanı dahi karşılık vermemektedir.

Bugün kamu emekçileri hareketinin ana gövdesini üç iş kolu oluşturmaktadır. Eğitim, sağlık ve büro iş kolları. Kamu emekçileri hareketinin kalbini ise İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropoller oluşturmaktadır. KESK'in ve bağlı sendikaların gerek bu iş kollarına dönük ve ge-

rekse de metropollere dönük hiçbir özel planı bulunmamaktadır. Dahası merkezi mekanizmalar içerisinde dahi metropollerin temsiline dönük bir yapılanma bulunmamaktadır. Örneğin BES Merkez Temsilciler Kurulu'nda (MTK) İstanbul, İzmir ve Ankara (6'sı şube yöneticisi) toplam 19 kişi ile temsil edilmektedir. Oysa bu şubeler üye sayısının yarısını tutmaktadırlar. MTK bileşenlerinin toplam sayısı ise 114 civarındadır. Örgütsel mekanizmalar içerisinde dahi metropollere özel bir önem vermeyenler, politikalarını da belirlerken hareketin kalbi niteliğindeki bu iller üzerinden şekillendirmemektedirler. Bu, sınıf mücadelesi kavramından uzaklığın en basit göstergelerinden biridir.

KESK'in bu üç iş kolundaki sendikaları ise önemli kırılmalar yaşadı. KESK'in en büyük sendikası Eğitim Sen toplu sözleşme dönemlerinde dahi hiçbir tutum geliştirmezken, SES ise özellikle Kamu Hastane Birlikleri'nin oluşturulmasından sonra neredeyse mücadelenin dışına düştü. BES ise sendikanın ana gövdesini oluşturan Maliye'de, yapılanma süreçlerinin önüne geçemedi ve bu önemli bir kırılmaya neden oldu. Zaman zaman tabanda gelişen öfke patlamaları ise protestocu eylemler içerisinde eritildi.

Örneğin büro iş kolunda çeşitli kurumlarda fazla mesai ücretlerini kaldırarak, "eşit işe eşit ücret kararı" olarak anılmasına rağmen ücret adaletsizliğini derinleştiren 666 sayılı Kanun

Hükmünde Kararname'ye karşı önemli bir öfke açığa çıkmıştı. Kitlelerin sokaklara yöneldiği böylesi bir dönemde BES, hareketin doruğa çıktığı döneme değil, geri çekildiği (ki bu geri çekilmenin sebebi de BES'in bu tutumudur) bir dönemde, bir ay sonrasına grev kararı alarak fiilen itfaiyecilik yapmış oldu.

Kamu emekçileri hareketi son dönemlerde en büyük kırılmayı 23 Mayıs 2012 grevinde yaşadı. Uzun bir aradan sonra tabanda gelişen birleşik bir öfke patlamasının ürünü olan bu grev ve KESK sırtını dönerek Kamu Hakem Kurulu'na katılmayı tercih etti. Oysa kamu emekçileri grevi sürdürmeye açıldılar. Göremedikleri şey bu mücadeleyi göğüsleyecek bir önderlik oldu. Bu grevden sonra ise sendikalara duyulan güvensizlik iyice derinleşti. Dahası sonraki dönemde KESK, izlediği çizgi ile bu güvensizliği daha da derinleştirdi.

GRUPLARIN DURUMU ÜZERİNE

* Bugün KESK içerisinde ağırlıklı olarak yer tutan gruplardan en dinamiği DEMEP'tir (Demokratik Emek Platformu). Bu grubun şubelerde, illerde düzenli toplantıları olmaktadır. Ne var ki bu dinamizm tümüyle Kürt hareketinin dinamik tablosuyla ilgilidir. Sendikal politikalar üretmek, sınıf mücadelesine yön vermek vb. bu grubun gündeminde fazla yer tutmamaktadır. Özellikle "barış" süreci nedeniyle bu grubun KESK'i çoğunlukla bu gündeme sıkıştırdığı, KESK'i

kamu emekçilerinin talep ve özelemleri konusunda "hareketsiz" bırakarak AKP ile sürdürülen görüşmelerdeki gelişmelere bağlı olarak üstü kapalı bir "uzlaşma" tutumuna girdiğini söyleyebiliriz. DEMEP KESK'i bir sınıf mücadelesi merkezi olarak değil, bir toplumsal muhalefet ve siyaset kanalı olarak görmekte, pratikte de bunu aşamamaktadır. Toplumsal etkisi sayesinde bu grup yeni güçlerle beslenebilmektedir. Yeni işe başlayan memurlar arasından yeni güçler edinebilmekte, genç unsurlara yaslanabilmektedir.

* **DSD** ise ikinci büyük grubu oluşturmaktadır. Son Merkez Genel Kurulları'nda bu grup (BES hariç) aday çıkarmadı ve yönetimlere girmedir. DSD'nin örgütsel varlığı giderek zayıflamakta, düzensiz ve uzun aralıklarla yayın çıkarabilmektedir. Çeşitli düzeyde toplantılar yapsalar da, birçok sendika şubesinde DSD'nin yönetimlerde olsalar bile örgütsel bir çalışması ve varlığı zayıflamıştır. İşleyen birimlerin sayısı giderek azalmaktadır. Kimi şubelerde "forum" biçimli çalışmalar yapmış olsalar da, DSD olarak yürüttükleri çalışmalar sınırlıdır. Kadroları büyük bir apolitikleşme yaşıyor. Yönetimlerde olmalarına rağmen sıradan memur hayatı yaşayan çok sayıda unsuru vardır. Birleşik Haziran Hareketi oluşumu ile birlikte Birleşik Emek Hareketi adı altında

Sendikaya hakim olan anlayışların tamamı bürokratik sendikacılığa karşı olduklarını, sendikal demokrasiyi temel aldıklarını belirtmektedirler. Bununla birlikte bu grupların sendika içindeki varoluşları bu bürokrasi ile sıkı bir ilişki içindedir.

Emek Meclisi) KESK ve Eğitim Sen başkanlığını ellerinde tuttıkları dönemde, daha etkin bir muhalefet görünümü çiziyorlardı. Daha sık yayın çıkartıyorlar, yoğun bir KESK eleştiriciliği yapıyorlardı. Bugün ise KESK eleştiriciliğine devam etmekle birlikte, yayın faaliyetleri sürdürülemez duruma gelmiş, uzun aralıklarla yayın çıkarabilmektedirler. ÖDP'nin giderek siyasal yaşamda etkisizleşmesi ve BHH çıkışının da "can simidi" olamaması, DSD'nin giderek iç dinamiklerinin zayıflamasına yol açtı.

* **Emek Hareketi'nin (EH)** neredeyse hiçbir bağımsız çalışması bulunmuyor. HDP'ye yaslanarak merkez yönetimlerde yer tutan EH, kamu emekçilerinin talepleri üzerinden ve iş yeri temelli bir çalışmaya daha açık görünmekle birlikte, çoğunlukla "konfederasyonların ortak davranması" gibi bir geri söylemi öne çıkarmaktadır. Alana dönük ne bir yayını ne de bir özelleşmiş çalışması var. Günlük gazeteden yazılıp çizilenlerin ötesinde söz söylemek gibi bir durumları da yok. KESK ve sendikaların genel merkezlerinde DEMEP'in gücüne yaslanarak yönetimlerde yer tutmuş bulunuyorlar. (...)

* **Kamu Emekçileri Cephesi (KEC)** ise uzun yıllardır ilkesiz ittifaklarla merkez yönetimlere geliyordu. Genelde merkez genel kurullarında DSD ile birlikte davranıyorlar. Fakat DEMEP ile siyasal alanda karşı karşıya gelmeleri nedeniyle DEMEP, KEC'in yönetimlerde bulunmasını istemiyor ve kırmızı çizgisi olarak bunu sunuyor. KEC, tuttuğu şubelerde sakter bir tutumun taşıyıcısı durumunda. Kendilerini güçlü hissettikleri yerlerde hiçbir gruba yönetimlere girme şansı tanımıyor ya da bunu kendilerinin merkez yönetimlere alınması şartına bağlıyorlar. Kitle mücadelesine dayalı bir algıları ve yönelimleri yok. Kamu Emekçileri Meclisi adı altında bir çalışmaları var ve bu isimle yayın çıkarmaya başladılar. Temmuz ayında bu yayının üçüncü sayısı çıktı.

* Şu veya bu biçimde merkez yöne-

timlere girseler de diğer grupların görünür bir etkinliği bulunmuyor. **Halkevleri** çizgisindeki **Devrimci Kamu Çalışanları (DKÇ)** diğer gruplar içerisinde daha etkin görüneni. Fakat alana özelleşmiş istikrarlı bir çalışmaları bulunmuyor, genel olarak genel kurullarda ortaya çıkıyorlar denebilir. **ESP** çizgisindeki **Kamu Emekçileri Birliği** ise genel kuruldaki çıkışları sonrasında pek varlık göstermedi. **KP'nin** de etraflarında unsurlar olmasına rağmen kamu emekçilerine dönük özelleşmiş bir çalışması bulunmuyor.

HAKİM GRUPLARIN HAKİM ANLAYIŞI: PROTESTOCULUK VE BÜROKRASI

Bugün toplu iş sözleşmesinde ortaya çıkan tablo, KESK'e hakim anlayışların sürdürdükleri yanlış politikaları doğrudan ortaya koymaktadır. Bu politikardan ilki protestoculuktur. Bu politikayı kısaca mevcut gelişmelerin protesto edilmesi ve protestonun amaç haline getirilmesi olarak özetleyebiliriz. Farklı grupların çatışma ve ittifak alanı haline gelen KESK, uzun süre bu grupların birbirlerine cevap üretmek amacıyla ortaya koymuştu. Burada amaç, kamu emekçilerine yönelik saldırılara uzun soluklu kararlı ve belirli bir programa dayanan, taban dinamizmini harekete geçirmeye dönük politikalar üretmek değil, tekil saldırılara rastlantısal ve günübirlik protesto eylemleriyle cevap üretmektir. Bunlar çoğu zaman yönetime gelen grup ve grupların muhalefetteki grup ve grup-

ları boşa çıkartmak, iç muhalefeti susturmak amacıyla ürettikleri eylemlerdir. Bu da bu eylemlerin gittikçe daralmasına ve en sonunda yorgun düşmüş bir avuç politik kadronun kendi başına kalmasına yol açmıştır.

Bu politikardan ikincisi bürokratik anlayıştır. Sendikaya hakim olan anlayışların tamamı bürokratik sendikacılığa karşı olduklarını, sendikal demokrasiyi temel aldıklarını belirtmektedirler. Bununla birlikte bu grupların sendika içindeki varoluşları bu bürokrasi ile sıkı bir ilişki içindedir. İş yeri temsilcilikleri, meclisler, komisyonlar vb. organların ele geçirilmesi her şeyden önce bu gruplara politik bir avantaj sağlamaktadır. Bu anlayışın ilk sonucu hiyerarşik bir yapının yerleşmesidir. Bu hiyerarşik yapı içinde sendikanın omurgasını oluşturan taban en alta, merkezi yönetimler ise en üste yerleştirilmiştir. Bu da tabanın merkeze tabii olması anlamına gelmektedir. Bu anlayış bir kez yerleşti mi, yönetimleri ele geçirmek tek amaç haline gelmektedir.

Sonuç sendika organlarında herhangi bir ifade olanağı bulamayan tabanın sendikaya yabancılaşması ve nihayetinde kopması, sendikaların dar grup çıkarlarının, çatışmalarının, ittifak ve ayrışmalarının arenasına dönüşmesi, fiziksel olarak tabandan kopan sendikanın ideolojik olarak da sınıf çıkarlarından uzaklaşmasıdır.

(Türkiye Komünist İşçi Partisi Merkez Yayın Organı EKİM'in Ağustos 2016 tarihli 303. sayısından alınmıştır...)

lerden karşılayacaktır."

Esnekliği ve güvencesizliği meşrulaştırmak için, sözleşmeli ve kadrolu öğretmenlerin hakları arasında herhangi bir fark olmayacağını iddia eden Yılmaz, şu ifadeleri kullandı: "Kadrolu öğretmenler ile sözleşmeli öğretmenlerin hak hukuku, ücretleri arasında hiçbir fark yoktur. Sözleşmeli öğretmenler yarı yıl ve yaz tatillerinde izinli sayılacak. Hastalık ve diğer mazeret izinleri de verilecektir."

"Bundan sonra bütün öğretmen atamaları sözleşmeli"

Sermaye hükümetinin eğitim alanındaki sözcüsü İsmet Yılmaz, yürürlüğe giren "sözleşmeli öğretmenlik" başta olmak üzere eğitim alanındaki gündemlere dair açıklamalarda bulundu.

Yılmaz öğretmenlere bundan sonra güvencesiz ve esnek sözleşmeli köleliği dayatacaklarını belirtti.

Atanamayan öğretmenlerin kendi arasında "bu dönem sözleşmeli, öbür ay kadrolu atama olacak" algısıyla hareket etme eğiliminde olduğunu söyleyen Yılmaz, bundan sonra bütün atamaların sözleşmeli olarak yapılacağını ifade etti. Yılmaz şöyle konuştu:

"Şimdi alacağınız sözleşmeli, Şu-

bat'ta alacağınız kadroluysa ben buna başvurmayayım, Şubat'takine başvurayım' diyor oluyor. Bundan sonraki bütün öğretmen atamaları, sözleşmeli öğretmen kapsamında yapılacak. Sözleşmeden kadroya da dört yılın sonunda olacak. Artık Millî Eğitim Bakanlığı öğretmen ihtiyacını sözleşmeli öğretmen-

Tofaş'taki kıyımla açığa çıkan gerçekler!

Tofaş'ta geçtiğimiz günlerde işçi kıyımı yaşandığında ilk yaptığımız açıklamada durumu anlatıp işçi kardeşlerimizi işleri ve ekmekleri için Tofaş önüne nöbete çağırıştık. Bu aynı açıklamanın en sonunda da hükümete bir soru sormuştuk. Demıştik ki: "İşten atılanların da içinde olduğu pek çok işçi darbeye karşı günlerce nöbet tuttu ya darbeye karşı olduğu için ya da doğrudan sizin için, peki siz bu işçiye sahip çıkacak mısınız? Örneğin OHAL tezkeresi size işten atmaları bir hükümet kararıyla engelleme hakkı veriyor, bu hakkınızı kullanacak mısınız?"

Elbette MİB, hükümetin işçi haklarıyla ve hele hele MESS söz konusu olduğundaki tutumunu iyi bilir, işçi mücadelesi söz konusu olduğunda ve metal fırtına sırasında MESS'in yanında tereddütsüz taraf olduğunu bilir. Renault'da geçtiğimiz yıl yaşanan kıyımda bizzat Tayyip Erdoğan'ın rolünü de bilir.

Ama maalesef pek çok işçi arkadaşımızın kafası zaman zaman karışıyor. Yaşananlar unutuluyor ve "demokrasi" adına olmadık efsaneler üretiliyor. Temel sınıf ve sömürü gerçeklerinin üstü örtülüyor.

İşte bu soru tam da bunun için soruldu! Hadi bakalım dedik, buyurun böyle bir durumda dahi işçi lehine bir karar alacak mısınız?

Peki ne oldu? Bu sorumuza nasıl bir yanıt bulduk?

Birincisi hükümet ve diğer iktidar organları bu kıyıma karşı kollarını kıpırdatmadılar, görmezden, duymazdan geldiler. Sanki hiçbir şey olmamış, yaşanmamış gibi...

İkincisi ise tam da bu kıyım sırasında Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın açıklamaları yayınlandı. Erdoğan kamu çalışanlarıyla ilgili konuşurken lafı özel sektöre getiriyor ve diyordu ki, "Evet bu aynı şey özel sektörde de oluyor. Pek çok işverenden şikayet alıyorum. Biz işçiyi işten atıyoruz, tazminatını veriyoruz ama mahkemeye gidiyor ve bir de oradan tazminat alıyor. Peki işyerine ihanet içinde olan, çalışmayan işçiyi siz tazminatını ödeyip işten attığınızda tazminat davası açmak neden? Tüm bu sorunları çözeceğiz."

Tayyip Erdoğan kısaca şunu söylüyordu, siz istediğiniz zaman evet işçiyi tazminatını verip işten atabilirsiniz, ama o gidip mahkemede hakkını aramamalı, yeni bir tazminat almamalı?

Bu açıklamaları okuyan işten atılmış pek çok Tofaş işçisi, davalarının zora girdiğini düşünmeye başladı. Bu aynı düşünce nedeniyle eylem yapıldığında OHAL bahanesiyle eylemin durdurulacağı konuşulmaya başlandı.

İşte bu açıklamalar da bir kez daha kanıtladı ki, "demokrasi nöbeti" adı altında yapılan gösterilerde alanlarda büyük çoğunlukla yoksullar ve işçiler vardı ama ülkede hiçbir değişiklik olmadığı gibi, darbe girişimi sonrasında ortaya çıkan siyasal ortam da işçilere karşı, patronlar lehine kullanılıyordu! "Demokrasi" adına övgüler dizilen işçilerin iş, sermaye ile emek arasındaki meseleye geldiğinde susmaları ve sermayeye teslim olmaları bekleniyordu.

Darbeden önce darbeden sonra fark etmez, Koç hep kazanmalı, kazanmalıydı! İşçinin, hayatının, ailesinin ne önemi

var ki?

Öyle ki daha dün Bireysel Emeklilik Sigortası yasası geçti. Bu yasayla işçi ücretlerinden otomatik kesinti yapıлып özel şirketlerin kasasına aktarılacak. Oldukça önemli olan bu yasa geçirilirken kimseye sorulmadı, yasa aleyhinde tutum ortaya koyan sendikaların görüşleri alınmadı vs.

Darbe girişiminden sonra öyle bir ortam oluşturuldu ki, her ne kadar bugün OHAL nedeniyle işçilere yönelik yaygın bir baskı ortamı henüz yoksa da, OHAL sistemi giderek işçiye karşı işleyen bir mekanizmaya dönüşüyor. Belli ki darbe girişimi sırasında hükümete tam destek sunan sermaye de bunun semeresini istiyor. Ama öte yandan bu süreçte işçileri "demokrasi nöbetleri"ne çağırarak sendikalar işçinin talepleriyle hükümetin kapısına dayanmıyor. Bunu bırakın geçen yasalara karşı tek bir söz dahi etmiyor.

Görünen o ki önümüzdeki günlerde bu OHAL çarkı işçi sınıfının üzerinden daha sert biçimde dönecek ve darbecileri bastırıyoruz adı altında işçi sınıfının eli kolu bağlanacak.

MİB olarak belirtelim ki, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının mücadelesini kararlılıkla sürdürmeye devam edeceğiz. Konuşulmayı konuşacak, yazılmayı yazacağız, hiçbir tehdit ve baskı gücü bizi bu yoldan alıkoymayacak.

Hep sermayeden yana çalışan bu sistemin değişmesini istiyoruz.

Hep sermayeyi daha zengin işçiyi daha yoksul yapan bu sistemin değişmesini istiyoruz.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Arçelik LG işçileri Yargıtay kararını değerlendirdi

Gebze'de kurulu olan Arçelik LG fabrikasında işten atılan işçiler, işe iade davalarına dair 13 Ağustos'ta basın toplantısı düzenledi.

Taksim'deki Eğitim Sen 6 No'lu Şube binasında yapılan toplantıda ilk olarak işçilerin avukatı Cem Gök, mahkeme sürecini anlatarak, 26 işçi için verilen işe iade kararının Yargıtay 9. Hukuk Dairesi tarafından bozulmasına değindi. "İşe iade kararı çıksaydı işçiler 2017'de Türk Metal'i daha güçlü şekilde karşılarına alacaklardı" diyen Gök, Yargıtay kararının sadece Arçelik işçilerine değil tüm işçi sınıfına karşı olduğuna dikkat çekti.

Avukat Gök'ün konuşmasından sonra basın açıklamasını direnişçi işçilerden Serkan Kızgır okudu. Açıklamada mahkeme sürecine dair şu bilgiler verildi: "Bizler 2015 Mayıs ayında Bursa'da Renault işçilerinin başlattığı Metal Fırtınası'nın Gebze'de direniş gösteren önemli fabrikalarından olan Arçelik LG fabrikasının direnişçi işçileriyiz.

5 Temmuz tarihinde işten atılan 173 işçi ile ilgili işe iade davamız 7-8 Ekim 2015 tarihlerinde Gebze Adliyesi'nde başlamıştı. 3 tane İş Mahkemesi'nin gruplar halinde gördüğü davamızda 3. İş Mahkemesi çift numaralı dosyalarda lehimize işe iadelerimizi kararlaştırmıştı. Sonrasında tek numaralı dosyalara da aynı yönde hüküm verilmişti. Ardından 1. İş Mahkemesi de aynı yönde karar verdi. Gebze 2. İş Mahkemesi'nde ise 24 Haziran 2016 günü karar verilmesi beklenirken, duruşma 11 Temmuz 2016 gününe bırakıldı. Yargıtay'ın 29 Haziran 2016 tarihli kararı hakimlerin bilgisi dahilinde olduğundan 2. İş Mahkemesi'ndeki 11 Temmuz 2016 günü görülen duruşmada tüm dosyalar reddedildi. İlgili dosyaların reddi ile ilgili gerekçe henüz açıklanmamıştır."

"Yargıtay 9. Dairesi'nin bu kararı yargıya olan güvenimizi derinden sarsmıştır" diyen Kızgır, kararın siyasi bir karar olduğuna ve işçi sınıfına "direnirseniz kaybedersiniz" mesajı verilerek istendiğine dikkat çekildi. Kararın AYM ve AİHM'e taşınacağı belirtilerek toplantı sonlandırıldı.

OHAL'de işçiler hakları ve gelecekleri için direniyor

İşçi sınıfı hak gasplarına ve işten atma saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor. Tedi ve Özkar Madencilik işçileri gibi direnişe geçen işçi bölüklerine ise sermaye ve polis işbirliğinde OHAL ilanı bahane edilerek direnişten ve haklarından vazgeçmeleri için baskı yapıyor.

ÖZKAR MADENCİLİK İŞÇİLERİ YERALTINDA AÇLIK GREVİ YAPTI

Ermemek Katliamı'nın baş sorumlularından Abdullah Özbey'in sahibi olduğu Cenne Linyit Kömür İşletmeleri'ne bağlı Özkar Madencilik'te işçiler 5 aylık alacakları için 13 Ağustos'ta kendilerini ocağa kapattı.

Kendilerini ocağa kapatarak açlık grevine başlayan işçiler, daha önce de 4 gün boyunca üretimi durdurmuştu. Patronlar işçilere çeşitli sözler vermiş ancak işçilerin alacaklarını gasp etmeye devam etmişti. İşçiler alacakları için yer altında açlık grevi yaparken, eyleme 35 işçi katıldı.

Bu arada, Hatem Özbey direnişteki işçilere "ayda 1000 TL'ye çalışırsanız çalışın" dedi. İşçiler ise bunu kabul etmedi.

Akşam saatlerinde madene giren jandarma komutanı, OHAL'i gerekçe göstererek işçilerden eylemlerini bitirmelerini istedi. İlgili bakanlıklara, SGK ve MİGEM'e durumu bildirdiklerini belirten komutan, 15 Ağustos itibarıyla 3 müfettişin madene geleceğini, gelmedikleri takdirde işçilerin istediği eylemi yapabileceklerini söyledi. Bunun üzerine işçiler eylemi akşam saatlerinde sonlandırdı.

ŞİŞLİ BELEDİYESİ'NDE AÇLIK GREVİ

Şişli Belediyesi'nde karşılaştığı işten

atma saldırısına karşı 1 Ağustos'tan bu yana direnişini sürdüren Nilüfer Parlar 15 Ağustos'ta açlık grevine başladı. Gazetemize konuşan Parlar, direnişine dair gelişmeleri aktardı.

Kronik tansiyon-hiper tansiyon hastası olduğunu belirten Parlar, her gün tok karna ilaç alması gerekmesine rağmen karşılaştığı haksızlığın son bulması talebiyle açlık grevine başladığına dikkat çekti. İlaçlarını kullanmadığını belirten Parlar, açlık grevi nedeniyle karşılaşacağı her türlü sağlık sorunundan kendisini haksız yere işten atan belediye yönetiminin sorumlu olacağını ifade etti.

Parlar, geçtiğimiz günlerde Şişli Belediyesi'nin 3 maddelik bir protokol önerisiyle anlaşma yapmak istediğini belirtti. Protokole göre açılan işe iade davası Parlar lehine sonuçlandığı oranda belediye yönetimi karara itiraz etmeyecek ve Parlar'ı işe geri alacak. Diğer iki madde ise Parlar'ın davayı kaybetmesi karşısında iş akdinin feshedildiğini kabul edeceğini ve herhangi bir mahkeme-avukatlık gideri talebinde bulunmayacağını içeriyor.

Parlar, daha önce defalarca kendisini işe alacaklarını söyleyen belediye yönetiminin sözüne güvenilmeyeceğine dikkat çekerek protokolü bu haliyle kabul etmediklerini söyledi.

Direnişini ve açlık grevini kararlılıkla sürdüreceğini vurgulayan Parlar, ayrıca TİS sürecinde işçilerin alamadıkları maaş farklarının da hâlâ ödenmediğini belirtti.

Genel-İş Sendikası İstanbul 3 No'lu Şube Yöneticisi Kakil Yazar da açlık grevine katılarak Parlar'ı yalnız bırakmıyor.

AVCILAR BELEDİYESİ SORUMLULUĞU ÜZERİNDEN ATİYOR

İşten atılan Avcılar Belediyesi temizlik işçileri, belediye önündeki direnişlerine devam ediyor. Direniş üç aya yaklaşırken Temmuz ayı içerisinde destekçi güçlerin

işten atılan işçilerle ilgili belediyeye verdikleri dilekçelere de yanıt gelmeye başladı.

Direnişin başından beri direnişi karalayan, kendi sorumluluğunun üzerine örtmeye çalışan Avcılar Belediyesi, dilekçelere verdiği yanıtla bu tutumunu sürdürmeye devam etti.

Dilekçelere cevap olarak verilen, Avcılar Belediyesi Temizlik İşleri Müdürü Nilgün Cenek imzalı yazıda Avcılar Belediyesi muhatap olarak taşeron firma Tomurcuk A.Ş. firmasını göstererek sorumluluğu üzerinden atmaya devam etti. Ayrıca konunun yargıya taşındığı ifade edilip, dilekçe verenlere çözüm yolu olarak hukuki süreç işaret edildi.

EKOROMA İŞÇİLERİ YETKİLİLERDEN AÇIKLAMA BEKLİYOR

Ekoroma işçileri, ödenmeyen ücretleri ve kıdem tazminatları için yaklaşık 1 aydır Turgut Özal Bulvarı üzerindeki Esentepe şubesi önünde bekleyerek direnişlerini sürdürüyor.

8 Ağustos'ta Adana Gazeteciler Cemiyeti'nde bir basın toplantısı yaparak durumlarını anlatan Ekoroma işçileri, vali veya yetkili birileri kendilerine bir açıklama yapana dek, Esentepe şubesi önünde bekleyişlerini sürdüreceklerini söylemişlerdi.

Aradan geçen süreye rağmen açıklama yapan olmadı. Ücret ve tazminatlarını alıp alamayacakları hâlâ netlik kazanmadı. Sürecin başındaki belirsizlik aynen sürerken, işçiler yetkililerin ilgisizliğinden şikayetçi.

TEDİ'DE DİRENİŞ YASAKLANDI, İŞÇİLERE POLİS SALDIRDI

DISK'e bağlı Limter-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Tedi işçileri, İstanbul Tuzla ve Topkapı'da sürdürdükleri direnişin 10. gününde (12 Ağustos) OHAL yasağıyla karşılaştılar.

Sabah Tedi'nin Tuzla'daki deposu önüne gelen polisler, direnişin OHAL gerekçesiyle valilik tarafından yasaklandığını söylediler. Ancak buna ilişkin hiçbir belge sunmadılar.

Çevik kuvvet ve TOMA'yla depo önüne barikat kuran polisler, işçilerin direniş alanına girmesine izin vermedi. Duruma tepki gösteren işçiler ise depo önünde oturma eylemi yaptı.

Direnişin yasaklanmasına karşın bekleyişlerine devam eden işçiler, bir süre sonra basın açıklaması yaptı. Tedi patronunun isteği üzerine fabrikayı ablukaya alan polisler ise işçilere cop ve tazyikli suyla saldırdı. Saldırı sırasında polislerin havaya ateş açtığı da görüldü. Saldırıda yaralanan işçiler, ambulansla hastaneye kaldırıldı.

Klisom işçileri: Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

Ankara OSTİM'de Klisom işçileri, son dönemde hapisanelerde artan saldırıları ve işkenceleri protesto etti. İşçi sınıfını devrimci tutsaklara sahip çıkmaya çağıran işçiler, dayanışma için şu açıklamayı yaptılar:

"Darbe girişiminin ardından hapisanelerde devrimci tutsaklara karşı uygulanan işkence ve insanlık dışı uygulamaları protesto ediyoruz. İşçi sınıfının kurtuluşu mücadelesin-

de tutsak düşen devrimcileri işçiler olarak selamlıyoruz.

Tüm işçi sınıfını ve duyarlı kesimleri tutsak sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Devrimci tutsaklar onurumuzdur, onuruna sahip çık."

TUTSAKLARA KART GÖNDERECEKLER

Klisom işçileri, çektiikleri fotoğrafı da kart haline getirip devrimci tutsaklara postalayacaklarını bildirdiler.

Kot taşıma işçileri Silikozis'le katlediliyor

Kot kumlama/taşlama işçileri ağır çalışma koşulları, bu koşullarda solumak zorunda kaldıkları tozlu hava nedeniyle Silikozis hastalığına mahkum edilerek adeta ölüme terk ediliyor. Patronların maliyet olarak görüp almadıkları iş güvenliği önlemlerinin yanı sıra hastalığın zamanında ve doğru teşhis edilememesi de işçilerin katledilmesine yol açıyor.

Son olarak 27 yaşındaki Necat Demir, 2000 yılında çalışmaya başladığı atölyede yakalandığı Silikozis hastalığı nedeniyle tedavi gördüğü Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybetti. Böylece Silikozis hastalığından hayatını kaybettiği bilinenlerin sayısı 67'ye yükseldi.

TAŞLIÇAY KÖYÜNDE EN AZ 16 KİŞİ YAŞAMINI YİTİRDİ

Demir'in İstanbul'a geldiği Bingöl'ün Taşlıçay köyünde ise bugüne kadar en az 16 işçi Silikozis hastalığı nedeniyle

katledildi. 30'a yakın Silikozis hastasının bulunduğu köyde geçtiğimiz ay da Ramazan Aydar aynı nedenle yaşamını yitirmişti. Taşlıçay'da Silikozis hastalığının bilançosuna dair Kot Kumlama İşçileri Dayanışma Komitesi tarafından sunulan veriler ise işçilerin adeta ölüme terk edildiğini gözler önüne seriyor. 300 haneli Taşlıçay köyünde neredeyse her evde bir Silikozis hastası olduğu dikkat çekiyor. Yanlış teşhis ya da hastalığın bilincine varılamaması dolayısıyla bu sayının çok daha yüksek olduğu tahmin ediliyor.

TÜRKİYE GENELİNDE SİLİKOZİS BİLANÇOSU

Çalışma Bakanlığı'nın istatistiklerinde, 5-10 bin işçinin kot taşıma işinde çalıştırıldığı ve 2-3 aylık bir sürede bu hastalığa yakalanma riski olduğu belirtilen hastanelerdeki Silikozis hastalarının sayısı da durumun ağırlığını ortaya seriyor.

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ne bu yıl içerisinde 100'ü aşkın Silikozis hastasının geldiği belirtildi. Ayrıca çok sa-

yıda işçinin Sinop, Tokat, Bingöl, Siirt, Erzurum, Yozgat, Zonguldak ve Çorum'da kot taşıma işinde çalışırken akciğerleri iflas ettiği için memleketlerine dönmek zorunda kaldığı kaydedildi.

Soma'da bilirkişi raporu: Bakanlıklar ve kamu görevlileri kusurlu!

13 Mayıs 2014 tarihinde resmi rakamlara göre 301 maden işçisinin So-

ma'da katledilmesiyle ilgili mahkeme-ye "yetiştirilemeyen" bilirkişi raporu 6

Ağustos'ta tamamlandı. Bilirkişi raporunda kamuoyu tarafından da bilinen gerçekler bir kez daha ortaya serilirken; önlenilecek bu olayın "olumsuz ocak alt yapı uygulamaları nedeniyle facia boyutuna ulaştığı" yer aldı.

AKP'li bakanların sorumluluklarını kabul etmemelerine karşın raporda Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın da ihmali ve kusuru olduğu yer aldı.

Raporda teknik koşullara ilişkin; gaz maskelerinin ocaktan kaçmaya olanak tanımadığı, maden içi etkin haberleşme ve alarm sistemi olmadığı, üretim zorlaması, acil durum planının olmaması gibi eksikliklere dikkat çekildi.

Raporda ilgili kamu görevlilerinin ve denetim yapmakla yükümlü bakanlıkların görevlerini gerektiği şekilde yapmadıkları da belirtilirken "Çalışma ve Sos-

yal Güvenlik Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı (İTKB) denetlemeleri yüzeysel kalmış, gerektiği şekilde yapılmamıştır" ifadelerine yer verildi.

Enerji Bakanlığının sorumluluğu ise şu tespitle ortaya kondu: "2010 yılından itibaren ocağın işletme projesini incelemek ve denetlemekle yükümlü olan ve T.K.İ kanalıyla onay veren Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü (MİGEM) görevinin gereklerini tam olarak yerine getirmemiştir."

Raporda ayrıca şu ifadeler yer aldı: "Genel olarak kömür havzalarının yönetimi-denetimi ve özelde de kömür ocaklarında iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı eksiklikleri ve yetersizlikleri nedeniyle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ihmali ve kusuru vardır."

gerektiğini tembihledi.

Öte yandan, Colin's işçileri başta olmak üzere diğer işçilerin yoğun kullandığı servis duraklarına "Tekstil işçisi köle olma!" DEV TEKSTİL imzalı yazılımlar yapıldı.

Çorlu'da Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı metal işçilerine ulaştırıldı. Başta Türk Metal çetesinin örgütlü olduğu Hema, Arçelik, B/S/H, Trakya Döküm'le, Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu SİO ve örgütsüz fabrikalardan işçilere metal işçilerinin sesi taşındı.

İşçiler bülteni ilgi ile karşıladılar. MİB'li işçilerden edindiğimiz bilgiye göre fabrikalarda işçiler bülteni elden ele doluşturup okuyup tartıştılar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) Küçükçekmece'de işçi ve emekçilere mücadele çağrısını sürdürdü. Yenibosna Zafer Mahallesi, Şahintepe, Sefaköy merkez ve Halkalı fabrikalar cadesinde "Nasıl bir demokrasi için mücadele etmeliyiz?" başlıklı duvar gazeteleri yaygın olarak yapıldı. Duvar gazeteleri Gaziosmanpaşa'da da kullanıldı.

Devrimci sınıf faaliyetleri devam ediyor

Sınıf devrimcileri devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için çalışmalarını sürdürüyor.

Çerkezköy yolundaki Colin's fabrikasına dönük ağırlıklı uzun çalışma saatlerini konu alan broşürler işçi servis noktalarında dağıtılmıştı. Yanı sıra aynı broşürler DEV TEKSTİL'e üye işçilerin soyunma dolaplarına da koyularak daha fazla Colin's işçisine ulaştırıldı. Çok sınırlı da olsa bro-

şürlerin duvara işçiler tarafından yapıştırılması dikkat çekti.

Bu dağıtımların ardından Colin's yönetimi üç gün işçileri mesaiye bırakmadı. Ayrıca yönetimin işçilere daha sevecen yaklaşımlar sergilemeye çalıştığı gözlemlendi. Broşürün ardından işçilerin Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne yaptıkları şikâyetlerden dolayı teftişe gelineceğini söyleyen yönetim, işçilere ne demeleri

Filler tepişir çimenler ezilir

15 Temmuz girişiminin ardından hükümet Gülen cemaatiyle bağlantısı olan memurları-öğretmenleri açığa almaya başladı. Kimisi gözaltında, kimisi tutuklandı. Bunların yanı sıra cemaat bağlantılı okullara, üniversitelere vb. yerlere kayyım atandı. Bundan holdingler ve bunlara bağlı şirketler de nasibini aldı. Antep merkezli Naksan Holding'e bağlı 5'i Ankara'da, 22'si İstanbul'da ve 29'u ise Antep'te bulunan 56 şirkete kayyım atandı. Sakarya'da Kaynak Holding'le bağlantısı olan 72 şirkete kayyım atandı. Şirketlere kayyım atanmasının sebebiyse "FETÖ bünyesinde faaliyet göstermek", "FETÖ'ye finansal destek sağlamak", "vergi usul kanununa muhalefette bulunmak" vb. suçlamalar..

Peki, bu zamana kadar devlet bunları bilmiyor muydu? Şimdi ne değişti de bu şekilde bir operasyon başlattı devlet? Bunun cevabı apaçık bellidir: Çıkar çatışması... Sanki 15 Temmuz darbe girişiminden önce bu şirketler vergi usul kanununa muhalefet etmiyordu. Ya da bunlar bir yana bu holdinglere bağlı şirketlerin fabrikalarında o kadar kanun dışı şekilde çalıştırma varken bu devlet neredeydi? Alınmayan önlemlerden kaynaklı her

gün o kadar işçi arkadaşımız ölürken bu devlet neredeydi? İşçiler normal çalışma saatlerinin üzerinde çalıştırılırken bu devlet neredeydi? Ya da hakkını arayan Tedi işçilerine polisiyle saldıran devlet aynı devlet değil mi?

Bu arada şu anda kayyım atanmış Naksan Holding'e bağlı Nakpilsa işçileri ek zam ücreti için iş bırakmışlardı. Daha sonrasında verilen sözlerin hiçbirini tu-

tulmadı ve kayyım atandıktan sonra işçilere hiçbir açıklama yapılmadı. İşçi arkadaşlarımız neler yapacağını ya da bundan sonra ne olacağını bilmiyor. Çoğu işçi arkadaşımız iki aydır maaş alamıyor. Şimdi bütün bunlar haksızlık, hukuksuzluk değil mi? Şimdi nerede o darbeye karşı bizleri "demokrasi mitingi"ne çağıran devlet? Bu arada şunu da söyleyelim; Naksan Holding bünyesinde çalışan

7000 işçi "demokrasi nöbeti" için sokakta yatıp ertesi gün fabrikalara/vardiyalarına dönmüşler. Fakat şimdi ortada ne demokrasi var ne de demokrasinin D'si...

O HALDE KENDİ DAVAMIZ İÇİN MÜCADELEYE

Görüldüğü gibi bu orta oyununda olan yine bizlere oluyor. Darbe girişiminden önce de bu ülkede demokrasi yoktu. Bunları en güzel Soma Katliamı'ndan sonra yerde tekmelenen işçi arkadaşımız üzerinden gördük. Tekmeleyen kişi ceza alacağına tekmelenen kişi ceza aldı. Alınmayan önlemlere "bunlar kader" deyip geçti, o "demokrasi"sine sahip çıktığımız devlet. Ya da çıkan yasalara bakalım. Aslında birçok haksızlık, hukuksuzluk sıralanabilir. Önemli olan bunlara karşı bizlerin ne yaptığıdır. Ya da bu düzendeki demokrasinin kimin için demokrasi olduğunu görebilmektir... Görüldüğü gibi bu düzenin herhangi bir demokrasi kısıntısı bile bizim için değil. Bu yüzden biz işçi ve emekçiler gerçek demokrasi için mücadele edelim. Yoksa filler tepişir olan bize olur.

MERSİN'DEN KIZIL BAYRAK OKURU BİR İŞÇİ

yaşamını yitirdi.

Diğer Suriyeli işçi A.M. (17) ise ağır yaralı olarak Konya Numune Hastanesi'ne kaldırıldı.

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırılan araç şoförü Metin Sezgin de tüm müdahalelere karşın kurtarılamadı.

Mardin'de 16 Ağustos'ta bir cami inşaatında yaşanan göçük nedeniyle 5 işçi yaralandı. Karayolları Meydanı'nda yapımı devam eden cami inşaatında beton dökme çalışmaları sırasında 11 işçiden 5'i yaşanan çökme sonucunda beton kalıplarının arasında kaldı.

Göçük altında kalarak yaralanan işçiler kurtarılarak Mardin Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. İşçilerin 2'sinin sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu belirtildi.

Adana'da ise mevsimlik tarım işçileri yine kamyonette taşınırken ölümün eşliğinden döndü. Kozan ilçesinde mev-

simlik tarım işçilerini taşıyan pikap, 16 Ağustos'ta Koza-Ceyhan karayolu üzerinde şarampole yuvarlandı. Kazada araçta bulunan ve yaralanan 10 kişi ambulanslarla hastaneye kaydırıldı.

Bolu'nun kent merkezine bağlı Taşoluk Köyü'nde, 17 Ağustos'ta kullandığı traktör devrilen orman işçisi yaşamını yitirdi.

Edinilen bilgiye göre, orman kesim işçisi Metin Fırat yönetimindeki traktör, hareket halindeyken devrildi. Ters dönen traktörün altında kalan Fırat, çevrede bulunanlar tarafından bulunduğu yerden çıkartıldı ve sağlık ekiplerinin ilk müdahalesinin ardından İzzet Baysal Devlet Hastanesi Köroğlu Ünitesi'ne kaldırıldı.

Hastanede tedavi altında alınan Fırat tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

rilere göre 2015 yılının Mayıs ayına göre 15-24 yaş aralığındaki genç işsizlik oranı 0,4 puan artışla yüzde 17,4 oldu.

Kayıt dışı istihdam oranı ise 0,2 puan düşüşle yüzde 33,8 seviyesinde gerçekleşti.

Mevsim etkilerinden arındırılmış istatistiklere göre ise işsizlik oranı 10,2 düze-

yine çıktı.

İstihdam Nisan ayına göre 4 bin kişi azalarak 27 milyon 430 bin kişi olurken işsiz sayısı 146 bin kişi artarak 3 milyon 131 bin kişiye çıktı. İşgücüne katılım oranı artış göstererek yüzde 52,1 seviyesinde gerçekleşti. Bu verilerde genç işsizlik oranı da yüzde 19,1 düzeyine çıktı.

İŞ "KAZALARI" ve İŞ CİNAYETLERİ SÜRÜYOR

Patronların yük olarak gördüğü işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması nedeniyle birçok ildeki çeşitli sektörlerde çalışan işçi ve emekçiler iş "kaza"ları geçirmeye, hayatını kaybetmeye devam ediyor.

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu **Mersin**'deki Çimsataş fabrikasında, elektrik bakımında çalışan Abdulvahit Akkaya adlı işçi, bakım çalışması sırasında gerekli güvenlik önlemleri olmaması nedeniyle 12 Ağustos'ta bakım yaptığı yerden aşağıya düştü. Akkaya'nın kol, kalça ve çene kemiği kırıldı. Yaralı işçi hastaneye kaldırıldı.

İzmir'in Bornova İlçesi Karacaoğlan Mahallesi'nde 13 Ağustos'ta bir inşaatın dış cephe kaplaması çalışması sırasında iskele çöktü.

Çökmenin ardından, güvenlik önlemlerinin olmayışı nedeniyle 3 işçi yaşamını yitirdi.

Kastamonu'da, Türk Telekom Müdürlüğü işçisi 50 yaşındaki Kadir Kaymaz, 13 Ağustos'ta rüzgarın etkisiyle hasar gören telefon direğini değiştirmek isterken iş cinayetine kurban gitti.

Öğle saatlerinde Kastamonu-İstanbul yolunun 10'uncu kilometresinde ahşap telefon direğini değiştirmek için kamyonetin sepetiyle direğin üst noktasına çıkan Kaymaz, elektrik tellerine dokunması nedeniyle akıma kapılarak hayatını kaybetti.

Konya'da 15 Ağustos'ta Suriyeli işçileri taşıyan kamyonetin şarampole devrilerek takla atması neticesinde işçilerden T.A. (17) ve R.M. (18) olay yerinde

Mayıs ayında işsizlik arttı

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Mayıs ayı işsizlik rakamlarını açıkladı.

Buna göre Türkiye'de işsizlik oranı, geçen yılın aynı ayına göre 0,1 artışla

yüzde 9,4 oldu.

İşsiz sayısı ise 106 bin kişi artarak 2 milyon 895 bin kişi oldu.

Takvimsel etkilerden arındırılmış ve-

Tekstil sektöründe kadın işçilerin durumu

Tekstil sektöründe kadın işçiler yoğunluktadır. Bu sektörün sömürsü ise çok daha yoğundur. Söz konusu kadın işçiler olduğunda karşılaştıkları zorluklar katlanıyor.

Yaz dönemi çalışması için "Haydi fabrikalara" çağrısı ile bir tekstil atölyesinde çalıştım. Bu yazıda kadın işçilere dikkat çekeceğim.

Servisteyken kadın işçilerle sohbetlerimiz dönüp dolaşp çocuklarına geliyor. Mesailerle beraber on dört saat çalışan işçiler, çocuklarını görememekten şikayet ediyorlar. Biri anneye bırakıyor, diğeri komşuya bırakıyor çocuğunu. Çalıştığım bölgede kreş varmış bir tane ama ücretli ve pahalı, aynı zamanda güvenemiyorlar. Birçok kadın işçi kendi emeğini ek gelir olarak gördüğü için borçlar bir bitsin çıkacağım, çocuğuma, evime bakacağım diyor. Düzenin dayattığı roller üzerinden bakıyorlar hayata.

Bir gün yemekhanede oturmuş sohbet ediyorduk arkadaşlarla. Ben salatalık getirmiştim. Yanımda oturan kadın işçiye uzattım, bana hissettin mi dedi, neyi dedim, anne olacağımı. Meğer hamileymiş. Oradan sohbeti açtım. Yedi buçuk aylık hamileymiş, on beş gün sonra işten ayrılacakmış. Atölye yalnızca iki ay ücretli izin veriyor, kendisi de doğumdan önce bir ay doğumdan sonra bir ay olarak planlamış. İhtiyaç var diye halen çalışıyor. Bunları anlatırken aklımdan şunlar geçiyor; yan atölyede hamile bir işçi de doğuma az bir süre kalana kadar çalışmaya devam etmişti. Bebek, doğduktan altı ay sonra yaşamını yitirmişti. Nedeni açık, bebeğin bağımsızlığı zayıftı. Anne, çalışma koşulla-

ından kaynaklı sağlıklı bir hamilelik dönemi geçirememişti. Çalıştığından dolayı bebeğine yeteri kadar anne sütü verememişti. Sistemin katil olduğunu düşünürken, yanımdaki kadın işçiye de ücretli izin azlığından, kreşin, emzirme odalarının eksikliğinden, çalışma ortamının sağlıklı olmayışından bahsetmeye başladım. Bunların kazanılmış hak olduğunu söyledim. İlk defa benden duyuyormuş. Kadın işçilerin, haklarından haberleri yok.

Çalışma ortamı çok tozlu, işçilerin genelinde akciğer sorunu var. Mersin'in yakıcı sıcaklığında atölyede ne pervane ne de klima var. Makinelerin de sabahtan akşama kadarki gürültüsü ile iyice zorlaşıyor çalışmak. Her işçi hızlı olmak zorunda, büyük bir makinenin nefes alan parçaları gibiymişiz gibi hissettiren bu ortamda, hele hamile bir şekilde çalışmak daha da zor.

İş ortamında küfürler havada uçuşuyor. Küfürlerin genelinin kadın bedeni üzerinden olduğunu söylememe gerek yok. İşin stresinden kaynaklı işçiler arasında tartışmalar yaşanıyor. Patron iş yetiştiriyor kârına kâr katamıyor diye şefleri azarlıyor, şefler işçilere hakaret ediyor, işçiler de birbirine kızıyor. Kadın işçilerin payına da en çirkin sözler düşüyor.

Bir gün atölyede çalıştığımız bir an kavga çıktı. İş eksik geldiği için işçi elindeki kumaşları diğer işçinin suratına fırlattı, onu itti ve üzerine yürüdü. İtilen, yere düşürülen kadın işçiydi. Kavganın kendisini anlatmayacağım, şunu belirtmek istiyorum: Şef geldiğinde olayın ne olduğunu sormadan kadın işçinin kolundan sıkıp, onu dışarı çıkarttı. Kimin haklı

olduğundan bağımsız, erkek egemen zihniyetin öğrettikleri ile kadın hep haksızmış gibi davrandı şef. İşçiler sonraki günlerde aralarında konuşurken, kadın işçiyi kötülediler, "o da cevap vermeseydi" dediler. Orada tartışma açtım. İtilmiş kakılmış bir insan nasıl karşılık vermesin? Kendisini savunmasını mı, işçi kadın olduğu için mi sussun? Bunları tartıştıkça hak verdiler. Ne yazık ki temel algı, öğretilmiş olan, kadının ikinci planda kalması.

Kadın işçiler iş ortamının yorgunluğu üzerine bir de ev işlerini yaparak çifte sömürü koşullarında yaşıyor. Kadın işçilerin şikayet ettikleri en büyük sorun alanlarından biri ev işleri. Toplu yemekhanelerden, toplu çamaşırhanelerden, bunların yapılabilir olduğundan bahsedince önce olmaz diyorlar, sonra olsa ne güzel olur diyorlar. Ev işlerinin, çocuk bakımının, yaşlı, hasta bakımının toplumsallaştırıldığı bir düzenden bahsedince bunlar sadece hayal diyorlar.

Ama bu bir gerçek. Çalışma koşullarının iyileştirildiği, çalışma saatlerinin yedi saat olduğu, zorla mesainin olmadığı, resmi tatillerde ücretli izin, yıllık izin, hamile kadınların çalışmak zorunda kalmadığı, çocukların ücretsiz kreşlerde büyüdüğü, emzirme odalarının olduğu, ev işlerinin toplumsallaştırıldığı, insanca yaşamaya yetecek vergiden muaf asgari ücretin olduğu, iş güvencesinin sağlandığı, sigortaların tam yatırıldığı yarınlardan tek bir yol var: Kadın erkek bütün işçilerin sermaye düzenine karşı mücadele etmesi!..

MERSİN'DEN BİR DGB'Lİ

Kadına yönelik şiddete devletin yanıtı: Kaç kurtul!

Kütahya Tavşanlı'da Ümmühan isimli kadının kocasının baskı ve şiddetine maruz kalması, ardından polise ve yargıya yaptığı başvurularında "kaç kurtul, bir şey yapmadan biz bir şey yapamayız" yanıtıyla karşılaşması ve sonrasında da kocası tarafından vurulması kadına yönelik şiddetin tırmanmasında Türk sermaye devletinin rolünü bir kez daha gözler önüne serdi.

POLİS: BİR ŞEY YAPSIN ONDAN SONRA BAKARIZ

Ümmühan kocasının yalanları, şiddeti ve tehditleri nedeniyle ayrılmak istediğini söyleyince baskıların arttığını ve darp edilip hastanelik olduğunu ifade etti. Buna karşı elinden geleni yaptığını söyleyen Ümmühan, polise ve yargıya başvurduğunda "Şimdi bir şey yapamayız. Yapsın, ondan sonra bakarız" yanıtı aldığını belirtti. Sonrasında kocasının silahlı saldırısına uğrayan Ümmühan 4 yerinden vuruldu. Kurşunlardan biri omurgasına geldiği ve felç kalma ihtimali olduğu için çıkarılamazken saldırının ardından şikayette bulundu ve dava açıldı.

Dava sürecinde de kocasının ve ailesinin "davadan vazgeçmesi" yönünde tehditleri devam ederken bu süreçte de koruma talebi geri çevrildi. Dava süreci sonunda 12 yıl 8 ay hapis cezası alan kocası ise "iyi hal indirimi" ile yarı açık cezaevine nakledildi ve iki yıl sonra da serbest bırakıldı.

MAĞDUR KADINA DEVLETEN "KAÇ" ÖNERİSİ(!)

Kocası cezaevindeyken boşanma davası sonuçlanırken, kocası mektuplarla tehditlerini sürdürdü. Koğuş arkadaşına para karşılığında Ümmühan'ın iş yerini soydurttu. Bunun ardından da yargıya gittiğini söyleyen Ümmühan, dava talebinin, evli oldukları için hırsızlık kapsamına girmediği bahanesiyle mahkeme tarafından reddedildiğini ifade etti. Polisin "Git, kendine başka bir yerde, yeni bir hayat kur!" dediğini söyleyen Ümmühan, omurgasındaki kurşunla birlikte kaçmak zorunda kaldığını ve bir sığınma evinde yaşadığını belirtti. Ümmühan, devletten kimliğinin karartılması talebinin de hala yerine getirilmediğini ifade etti. Sığınma evi koşullarının yarı açık cezaevi gibi olduğunun altını çizen Ümmühan devlete tepkili olduğunu vurguladı.

Meslek liseleri sömürünün “amiral gemisi” olacak!

Meslek liseleri üzerinde sermayenin denetimini arttıracak olan “ihtislaşmış meslek liseleri” projesinin geçtiğimiz günlerde açıklanmasının ardından, 11 Ağustos’ta TEOG sonuçlarını açıklayan Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz, mesleki eğitim ile ilgili yapılacak yeni yasal düzenlemelerle ilgili de bilgi verdi. 12 Ağustos’ta ise Milli Eğitim Bakanlığı’nın (MEB) sitesinden Suriyeli öğrencilerin meslek liselerine alınacağı duyurulurken, gene aynı tarihte Konya’da meslek liseleri müdürleri ve sermaye temsilcilerinin katılımı ile “sektör işbirliği toplantısı” gerçekleştirildi. Sermaye iktidarı bu hamleleri ile mesleki eğitim alanında gerçekleştirmeyi hedefledikleri dönüşüm konusunda her zamankinden daha emin ve hızlı adımlar atacağını sinyallerini vermekte.

ÇIRAKLIK EĞİTİMİ ZORUNLU EĞİTİM KAPSAMINA ALINIYOR, TEŞVİKLER ARTIYOR...

Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz TEOG sonuçları ve yerleştirme koşulları ile ilgili açıklama yaparken, bir yandan da OHAL koşullarını fırsat bilerek eğitim alanında gerçekleştirdikleri ve hedefledikleri dönüşümlerle ilgili bilgi vermektense geri durmadı. Bu kapsamda öğretmenler için güvenceli çalışmanın son bulması anlamına gelecek olan “sözleşmeli öğretmenlik”in ayrıntıları ile ilgili konuşurken, son olarak da mesleki eğitim alanının sermayenin talanına açılması için yapılacaklarla ilgili hedeflerini de açıkladı.

Yılmaz, bu kapsamda kararnamelerde değişiklik yapıldığı ve meclise sunulduğunu belirterek, çıraklık eğitiminin zorunlu eğitim kapsamına alınacağını belirtti. Yılmaz’ın “Türkiye’yi çağdaş uygarlık seviyesinin üzerine çıkartacak büyük reform” olarak tanıttığını yaptığı tasarı ile iktidarın sermayenin üzerinden yük almak için planlar yaptığı görülüyor. Bu uygulamaya göre 3308 Sayılı Mesleki Eğitim Kanunu’nda yer alan “staj” ve “tamamlayıcı eğitim” kavramları kanun kapsamına alınacak. Böylece sermayeye teşvik adı altında kamudan kaynak aktarımı sağlanacak ve çıraklık eğitimi kapsamında işletmenin büyüklüğüne göre çalışanlara ödenen asgari ücretin yüzde 30’unun 2/3’ü veya 1/3’ü devlet tarafından karşılanacak. Öngörülen düzenleme ile sigorta yükü de patronların üzerinden alınacak ve bir süredir uygulamada olan İŞKUR İşbaşı Eğitim Programı kapsamında yapıldığı gibi, çıraklık eğitimi adı altında

da istihdam edilenler sadece iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı sigortalanacak.

Ayrıca Yılmaz konuşmasında, “Türkiye Mesleki ve Teknik Eğitim Strateji Belgesi ve Eylem Planı” kapsamında da üzerinde durulan mesleki eğitim sermaye işbirliğine de değindi. Organize sanayi bölgelerindeki (OSB) özel mesleki ve teknik okullarda öğretim gören öğrenciler için verilen yıllık 4 bin ile 6 bin lira arasında değişen oranlardaki desteğin OSB dışında açılacak özel mesleki okulları da kapsayacağını belirtti. Böylece son dönemde sermayenin yüzünü meslek liselerine dönmesi için sık sık yapılan çağrılar da yineledi.

SERMAYE İÇİN YENİ SÖMÜRÜ KAPISI: SURIYELİ ÖĞRENCİLER

Sermaye iktidarının mesleki eğitim alanındaki sürpriz (!) uygulamalarından bir tanesi de karşımıza Suriyeli öğrencilerin meslek liselerine alınması olarak çıkmaktadır. Uygulama 12 Ağustos’ta Milli Eğitim Bakanlığı’nın sitesinde şu şekilde duyuruldu:

“Türkçe bilen Suriyelilerden halk eğitim merkezlerinde ‘Türkçe Seviye A1’ programını almış olmaları veya okuma yazma 1’inci kademe seviye tespit sınavından başarılı olmaları şartıyla, doğrudan boş kontenjanı bulunan okulların Anadolu Meslek Programı 9’uncu sınıfta bulunan Suriyeli öğrencilerin mesleki ve teknik Anadolu liseleri, mesleki ve teknik eğitim merkezleri ile çok programlı Anadolu liseleri, açıköğretim liseleri, mesleki açıköğretim lisesi ile mesleki eğitim merkezlerine kayıt işlemlerine ilişkin usul ve esasları belirleyen yazı illere gönderildi.”

Böylece sermaye iktidarı mesleki eğitime dahil edeceği Suriyeli göçmenler

için Türkçe bilme dışında herhangi bir kriter aramayı, asıl amacının mesleki eğitimin daha nitelikli hale getirilmesi değil, sermayenin talep ettiği ucuz ve nitelikli eleman ihtiyacını hangi yolla olursa olsun karşılamak olduğunu da gösterdi. Mevcut haliyle niteliksiz eleman olarak azgın sömürü koşullarına maruz kalan Suriyeli göçmenlerin nitelikli hale getirilerek sömürülmesinin önü açılmış oldu.

MESLEKİ EĞİTİMİN GELİŞMEMESİNİN SEBEBİ “FETÖ” VE “DIŞ MIHRAKLAR”

Konya’da Selçuklu Meslekî ve Teknik Anadolu Lisesi’nde gerçekleştirilen sektör işbirliği toplantısına ise MEB sözcüleri, 124 meslek lisesi müdürü ve sermaye temsilcileri katıldı. Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ercan Demirci’nin toplantıda yaptığı konuşma incelendiğinde 15 Temmuz darbe girişiminin konuşmaya yön verdiği ve mesleki eğitimde ön görülen dönüşümlere dayanak yapılmaya çalışıldığı görülmekte. Bununla birlikte “Türkiye Mesleki ve Teknik Eğitim Strateji Belgesi ve Eylem Planı”nda da öne çıkartılan “ahilik”e de değinen Demirci, geçmişten günümüze mesleki eğitime önem verildiğini, İzmir İktisat Kongresi’nde çıraklık okullarının yaygınlaştırılması kararı alındığını hatırlattı.

Demirci konuşmasında, “yabancı devletlerin Türkiye’de üretimi arzu etmedikleri”ni söylerken, tüm bu engellemelere rağmen hedeflerinin mesleki eğitimi MEB’in “amiral gemisi” yapmak olduğunu belirtti. Darbe süreçlerinin mesleki eğitimde yarattığı tahribatları (!) ise şöyle tanımladı:

“Özellikle Turgut Özal ile başlayan ve belirli bir kıvama gelen meslekî eğitim 1990’ların ortalarına geldiğimizde Anadolu’da yeni bir hamleye dair ihtiyaç duyduğumuz insan kaynağını yetiştirebilecek bir potansiyele ulaşmıştı. Fakat 28

Şubat’la beraber Türkiye’nin siyasi hayatına bir ‘balans ayarı’ yapıldı.”

Kısacası Demirci mesleki eğitimde istenilen düzeye ulaşamamasının sorumluluğunu ustalıklarla (!) 15 Temmuz’un ardından cemaate yıkılan “28 Şubat post-modern darbe girişimi”ne ve gene 15 Temmuz’la birlikte revaçta olan anti-Amerikancı, anti-empyalist söylemlerle birlikte “yabancı devletler”e yükledi.

HEDEF: SERMAYEYLE İŞBİRLİĞİNİ ARTTIRMAK

Aynı toplantıda konuşan Meslekî ve Teknik Eğitim Genel Müdürü Osman Nuri Gülay ise Konyalı sanayicilere seslenirken iktidarın meslek liselerine yönelik politikalarının adeta özetini sunuyor:

“Özellikle sektöre nitelikli iş gücünü kazandırmak için hükümetimiz çok büyük bir yetki verdi. Herhangi bir kuruluş bir meslek okulu yapıp müdürünü ve öğretmenini sözleşmeli olarak seçtikten sonra öğrenciler 4 yıl boyunca sizin işletmenizde çalışır ve okur. Bitirdiğinde de ister işletmenizde çalışır isterse üniversitede yoluna devam eder. Biz bu masrafların yüzde 50’den fazlasını karşılayacağız. Bununla ilgili Bakanlar Kurulu kararı çıkmış ve yönetmelik yayımlanmıştır. Dolayısıyla sizler kendi altyapınızı kendiniz oluşturabileceksiniz.”

Birbirinin peşi sıra ve birbirini tamamlayacak şekilde yapılan açıklamalar ve hayata geçirilen yasal düzenlemelerden de görüldüğü gibi mesleki eğitimin tamamen sermayenin denetimine girmesi için sermaye iktidarı tarafından her türlü olanak seferber edilmektedir. Bu uygulamalarla sermaye iktidarı tüm kaynaklarını teşvik adı altında sermayeye sunarken, mesleki eğitim alacak olanları ise sömürünün azgın pençesine itmek için her türlü düzenlemeyi yapmaktadır.

Almanya'da yeni saldırı yasaları hazırlığı: Gerçek hedef ilerici ve devrimci güçlerdir

Almanya'da son dönemlerde peş peşe cereyan eden silahlı saldırıların, yeni baskı yasalarını gündeme getireceği bekleniyordu. Nitekim, iş başındaki koalisyon hükümetinin büyük ortağı Hristiyan Birlik (CDU/CSU), harekete geçmekte gecikmedi. İçişleri Bakanlığı bir dizi yasanın sertleştirilmesini öngören bir paket hazırlanmış bulunuyor.

Bu paket kapsamında hedef tahtasına konulan ilk şey "çifte vatandaşlık" hakkı oldu. Bilindiği gibi "çifte vatandaşlık" hakkı ilk kez, Gerhard Schröder'in başbakanlığı döneminde, Sosyal Demokrat Parti-Yeşiller koalisyonu döneminde tanınmıştı. Şimdi geri alınması teklif ediliyor. Bahane ise, başta Fransa olmak üzere, diğer AB ülkelerindeki gibi, "terörist saldırılar." Bu yönlü tartışmalar bir süredir gündemdedi. Köln'de geçen hafta düzenlenen "Darbeye Karşı Demokrasi Mitingi" ile birlikte de hız kazandı. Dikkati çeken şey, "terörist saldırıların" dışardan, göçmenlerden, özellikle de Müslüman kökenlilerden kaynaklı olduğunun belirtilmesi ve altının özel biçimde çizilmesidir. Bu husus sözü edilen pakete de özel olarak yansıtılmıştır.

ALMAN TEKELCİ DEVLETİNİN "TERÖRE VE AŞIRILIKLARA KARŞI MÜCADELE" YALANI

Almanya, çeşitli ülkelerden gelen büyük bir göçmen kitlesini barındırıyor. Zira, en çok Almanya göçmen ya da mülteci akımına muhatap oluyor. Bu nüfusun çok önemli bir bölümünü ise Asya-Ortadoğu-Afrika'dan gelenler oluşturuyor. Türk, Kürt, Arap, Fars kökenliler bu bileşimde bir ağırlık oluşturuyor. Dinsel ve diğer açılardan en aktif ve en mobilize olanlar da onlar. Hem geldikleri ülkelere dönük politik gelişmeler hem de buldukları ülkelerdeki politik gelişmeler konusunda duyarlılar. Giderek bu konulara çok daha ileri düzeyde müdahil olmaya başladılar. Dünya ve kopup geldikleri Ortadoğu'daki gelişmelere verilen tepkiler dikkate değerdir. Şimdilerde birkaç yıl öncesine kadar bu kesimlere oldukça toleranslı davranan, taleplerinin çoğuna olumlu cevaplar veren Alman devleti ve hükümetini dahi rahatsız etmeye başlamıştır.

O kadar ki, Almanya'nın hemen her kentinde, hem de çok sayıda cami var. Çeşitli adlarda cemaatler-tarikatlar burada da örgütleniyor. Propaganda ve örgütlenme merkezleri de Türkiye'deki gibi

Bu yasak esasında ilerici ve devrimci güçleri hedefliyor. Fransa ve tüm diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Almanya da "radikal Müslüman"dan kaynaklı "terörist saldırılar" bahanesiyle gerçekte demokratik hak ve özgürlüklere saldırıyor.

camilerdir. Yakın dönemlere kadar kendilerine tanınan toleranstan yararlanarak hızla çoğalmışlardır. Almanya, özellikle bazı kentlerinde, tam bir selevi yatağı haline gelmiştir. Bu kitlenin İŞİD'e her dönem kadro aktardığı dikkat çekmektedir. İŞİD'e en fazla Almanya'dan militan gittiği, bizzat Alman polisi ve istihbaratının tespitidir.

Almanya, gelinen yerde artık buna bir sınır getirmek istiyor. Hazırlanan yeni saldırı paketinin kapsamı içinde "aşırı ya da radikal Müslümanlar"la mücadelenin de yer alıyor olması tam da bunun ifadesidir. Alman devletinin bu kesime dönük ilk yasakları ise, burka, tam kapalı kara çarşaf gibi giysiler olarak belirlenmiştir. Bununla da kalınmamış, bu nitelikli kitlenin eğitilip, örgütlendirildiği camilerin de bu yasaklar ya da sınırlamalardan nasibini alması sağlanmıştır. Bu amaçlı çaba ve örgütlenmelere camilerden hatırı sayılır miktarlarda yardım aktarıldığından hareketle, camilerin bundan böyle sıkı bir takip ve denetime tabi tutulacağı düşünülüyor. Bunları, diğer halklardan insanlar hakkında kin ve düşmanlık yayıcı propaganda ve çaba içinde olanların anında sınır dışı edilmeleri kararı tamamlıyor.

Alman devleti ve hükümetinin Almanya'daki dinci-gerici çevrelerle, camilerle, tarikatlarla, DİTİB, UETD, FETÖ'ye ait vakıflar ve okullarla, Türk faşistlerinin

örgütlenme merkezi olarak kurulan spor kulüpleri ile ve dahası kahvelerle ilişkili tüm açıklamalarının hiçbir inandırıcılığı yoktur. Bu paketle almayı düşündükleri önlemler de, tam bir ikiyüzlülük örneği önlemlerdir. Kararlarda, bu çevrelerin gelinen yerde kendilerini rahatsız eden faaliyet ve eylemlerinin rolü olduğu gibi, bunları bahane eden AfD, NPD gibi partilerin ve neo-Nazi ve PEGİDA gibi çetelerin artan baskılarının da rolü var. Ancak, Alman devleti, hükümeti ve polisinin bu dinci-gerici güçlerle esasa ilişkin bir sorunu bulunmamaktadır. Önlemlerinin temel hedefi sadece onları kontrol altına almaktır, hepsi bu.

GESTAPO-POLİS DEVLETİNE HAZIRLIK

Bu yasak esasında ilerici ve devrimci güçleri hedefliyor. Fransa ve tüm diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Almanya da "radikal Müslüman"dan kaynaklı "terörist saldırılar" bahanesiyle gerçekte demokratik hak ve özgürlüklere saldırıyor. Onları polis devleti uygulamalarının bahanesi yapıyor. Bunlar, gerçekte ilerici ve devrimci parti, örgüt ve derneklere dönük, aslında şimdiden başlamış bulunan yasakların, 129/a, b maddesi kapsamına alınarak haklarında kovuşturmalar yapılmasının, DHKP-C ve TKP/ML örneklerindeki gibi "terör davaları" açılmasının

ön hazırlıklarıdır. Bu paket ve bu paketin kapsamındaki yasaklarla bu tamamen haksız ve keyfi saldırılarına meşruiyet kazandırmak istiyorlar.

Şöyle ki, Almanya'da son dönemlerde peş peşe yaşanan saldırıların ardından en çok üzerinde durulan şeylerden biri de polis sayısının artırılması oldu. 2020 yılına kadar halihazırdaki mevcut polis sayısına en az 15 bin polisin eklenmesi düşünülüyor. Buna ek bir şey de, kamuya açık yerlerde, ana cadde ve kavşaklarda gözetim kameralarının yerleştirilmesidir. Kimi kent girişlerinde daha önce olmayan bu gözetim kameralarının konmuş olmasına bakılırsa, bu önleme başlanmıştır bile. Bunu, polislerin vücut kameralarıyla ve uzun namlulu silahlarla donatılması izlemektedir.

Federal İçişleri Bakanı Thomas de Maizière'in "terörle ve aşırılıkla mücadele" yalanıyla hazırlanan önlemler paketine son şekli verilmiştir. Artık, hedef, 2017'de yapılacak genel seçimler öncesinde parlamentodan geçirilmesidir. Bild gazetesi, bu yasa ile "potansiyel tehlikeli" olarak değerlendirilen yabancıların sınır dışı işlemlerinin hem kolaylaştırılacağını hem de hızlandırılacağını ve bu amaçla, yasaya "kamu güvenliğine tehdit" başlığıyla yeni bir gerekçe daha ekleneceğini belirtiyor.

İspanya'nın kızıl çiçeği: Federico Garcia Lorca!

Tarih 19 Ağustos 1936... Avrupa coğrafyasını çiğneyen faşizmin İspanyol muhafızları, Garcia Lorca'nın kollarına girerek O'nu iki günden fazla kaldığı ve işkenceden geçirildiği hücrelerinden bir arabaya doğru sürüklüyorlar. Araba ıssız bir yerde sessizce duruyor. Lorca arabadan çekiltilerle çıkartılıyor.

İspanya'nın Sivil Muhafızları (*), İspanyol faşizminin tetikçileri Lorca'nın karşısına dikiliyor! Önce Lorca vuruyor onları sözleriyle! Özgürlüğü, eşitliği, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyayı haykırıyor suratlarına... Bu sözlerden korkan Sivil Muhafızlar tüfeklerinin dipçikleri ile saldırıyorlar önce, sonra ateş ediyorlar... Lorca yere düşüyor, bir kez doğruluyor... Tekrar silah sesleri ve Lorca, inandığı devrim ve sosyalizm davası uğruna ölümsüzlüğe kavuşuyor! Tıpkı İspanya halkının faşizme ve sömürüye karşı verdiği mücadeleleri anlattığı dramlarındaki devrimciler gibi, tıpkı yiğitçe ölümü sözcüklerle anlattığı bir şiir gibi, tıpkı nice başka direngen devrimci gibi Lorca da cellatlarının yüreğine korku salarak, ölümü selamlayarak son nefesini veriyor!

1898'de dünyaya gelen Lorca, henüz hukuk fakültesindeyken devrimci olmaya karar verir. Yine bu yıllarda ilk kitaplarını kaleme alır. Kendisini "ben de her gerçek şair gibi devrimciyim" diyerek tanımlayan Lorca, faşizm henüz Avrupa coğrafyasını kasıp kavurmaya başlamadan önce düzen ile devrim arasında tercihini yapmıştır bile! O yaşamını İspanya halkının özgürlüğüne ve eşitliğine adayacak, yaşamını bu uğurda şekillendirecektir. Bu yolda şiirler yazar, oyunlar yazar, gezici tiyatrolar aracılığıyla devrimin sesini İspanya'nın en uzak köylerine dahi taşımaya çalışır. Bildirilerin altında O'nun imzasını görmek, faşizme karşı direniş çağrısı yapılırken O'nun sesini duymak dönemin İspanya'sında alışıl gelmiştir.

İspanya faşist darbe ile sarsılırken aldığı net tutumla dünya devrim tarihine adını yazan Lorca, aynı şekilde dönemin faşist beslemelerinin tepkisini de üzerine çekmiştir. Sivil Muhafızlar'ın kanlı yüzünü teşhir etmek için kaleme aldığı İspanyol Sivil Muhafız Baladı ise işte bu dönemde Lorca'nın ölüm fermanı olur.

Lorca 80 yıl önce, gözaltına alındıktan 2,5 gün sonra, 19 Ağustos'ta, doğduğu memleketin Viznar Vadisi'nde Sivil Muhafızlar tarafından katledilir! Bugün ölümünün 80. yılında O'nu saygıyla anıyor ve O'nun ölüm fermanı olarak bilinen şiirini bir savaş çağrısı olarak kabul ediyoruz!

*Karadır atları, kapkara
Nalları da kapkara demir.
Pelerinlerinde parıldar
Mürekkep ve mum lekeleri
Ağlamak nerede onlar nerede
hepsinin de kurşundan beyni
Yoldan ağır çıkageldiler
gönülleri cilalı deri.
O çılğınlar, o geceler
boğarlar geçtikleri yeri
Zamk karası bir sessizliğe
ve bir dehşete kum incesi...*

(İspanyol Sivil Muhafız Baladı / F. Lorca)

***

CİNAYETE KATILAN SİVİL MUHAFIZLAR'DAN BİRİNİN AĞZINDAN...

"Garcia Lorca metin, muhteşem bir gururla yürüyordu..."

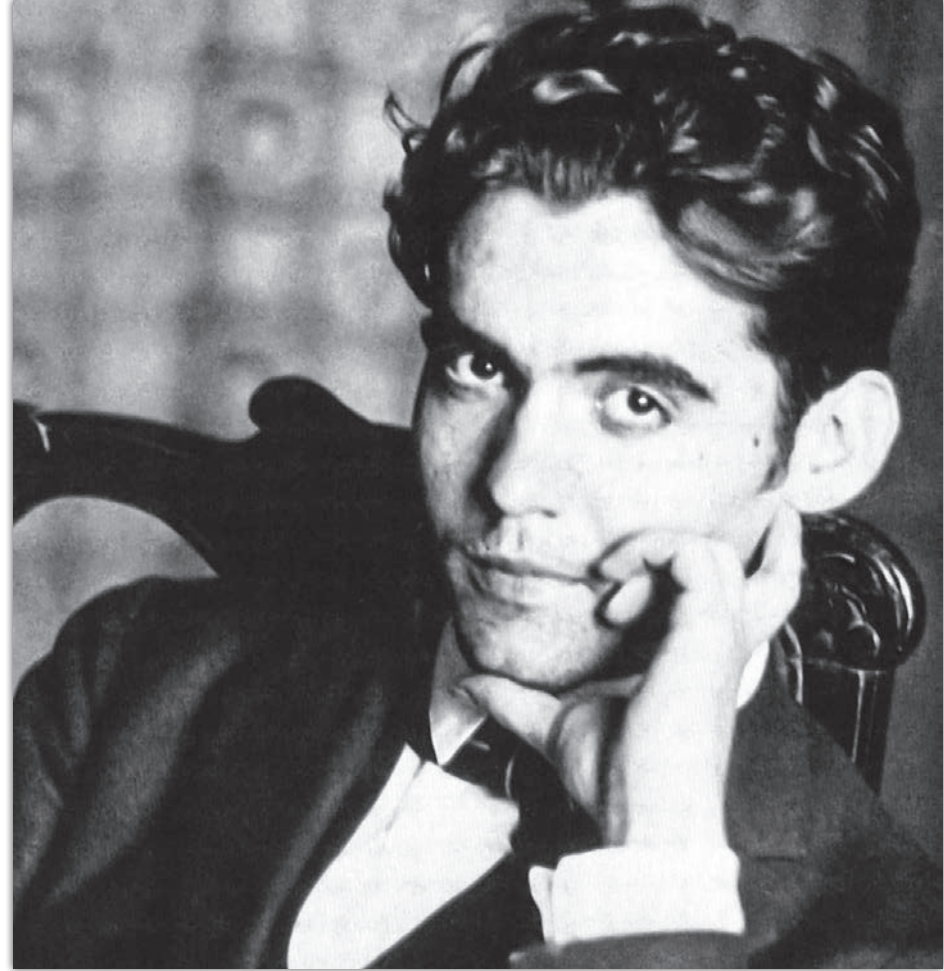
O gün nöbetçiydim. Bu genç adamın kışlaya girdiğini gördüm. Yüzü sapsarıydı ama dimdik yürüyordu. Federico Garcia Lorca'ydı. Onu görür görmez korkunç bir dram oynanacağını anladım. Garcia Lorca, Sivil Muhafızlar hakkındaki ünlü Baladı yazdığı gün idam kararını imzalamıştı...

Bana onu Fransız Elçiliği'nde bulduklarını söylediler. Binadan çıkması için kandırmış, sonra da tutuklamışlardı. Ondan önceki kurbanlar gibi, tabii, o da hiç yargılanmadı; aynı gece bir Sivil Muhafız Postası arasında kışladan götürüldü. Bunu itiraf etmek korkunç bir şey. Ama ben de Muhafız'ların arasındaydım. Otomobiller Padul yolunun kenarında durdu. Uğursuz konvoy Granada'nın on mil ötesine varmıştı. Saat sekizdi. Otomobillerin farları ölümüne giden adamı aydınlatıyordu. Gece karanlığında silüeti göze çarpıyordu. Posta, kurbanının göremeyeceği bir yerde, farların arkasında durdu.

Garcia Lorca metin, muhteşem bir gururla yürüyordu. Birden durdu, konuşmak istiyormuş gibi bize döndü. Bu büyük bir şaşkınlık yarattı, özellikle postaya komutanlık eden Teğmen Medina'da.

Ve konuştu. Garcia Lorca metanetle, hiç titremeyen bir sesle konuştu. Sözleri güçlüydü, aman dilemiyordu. Her zaman sevdiği özgürlüğü savunan erkekçe sözlerdi. Kendi davası olan Halkın Davası'nı, böyle korkunç bir barbarlık ve cinayet karşısında başarılan iyi işleri övdü.

İhtiras ateşiyle söylenen o sözler silahlı adamlar üzerinde büyük etki yaptı. Bana beynimin içine giren bir kuvvetli ışık gibi geldi. Şair konuşmaya devam etti...

Ama sözlerini bitiremedi. Korkunç, canavarca, caniyane bir şey oldu: Teğmen Medina, iğrenç küfürler savurarak tabancasını çekti ve Muhafızları kışkırttı.

Manzara karşısında dehşete düştüm. Tüfeklerinin dipçikleriyle vurarak, ona ateş ederek (içimizden bazıları korkudan donup kalmıştı) Garcia Lorca'ya saldırdılar. Vızıldayan kurşunlar arasında Lorca koşmaya başladı. Yüz yarda kadar ötede yere düştü. İşini bitirmek için arkasından gittiler. Ama Federico, kanlar içinde, yeniden ayağa kalktı ve korkunç bakışlarla adamlara döndü. Adamlar dehşet içinde gerilediler. Bütün Sivil Muhafızlar koşup otomobillerine bindiler, yalnız Teğmen, elinde tabancasıyla orada kaldı. Garcia Lorca son olarak gözlerini kapadı, kanına bulanmış toprağın üstüne yığıldı.

Medina hızla yaklaşarak zavallı Federico'nun gövdesine üç el tabanca sıktı.

Şairi oracıkta bıraktılar gömmediler... Granada'nın dışında, onun Granada'sı..."

(Lorca'nın Öldürülüşü, I.Gibson, çev. Murat Belge. Kavram Yayınları, S.160-161)

(*) Sivil Muhafızlar: Yıldırma Hareketi sırasında kırıkcılıklarıyla ün yapan, Falanjl'a birlikte mezarlıktaki cinayetlerde rol oynayan faşist cinayet şebekesi.

Altherm direnişçisine ithafen...

Direnenlere

Bir direnişçi gidiyor önümden, Hızlı adımlarla Belli ki onuruna sahip çıktığı Direniş alanına gidiyor. Bir direnişçi gidiyor önümden İşçi arkadaşlarını satmamış Ama onlar tarafından yalnız bırakılmış. Bir direnişçi gidiyor önümden "Ekme kavgam" demiş, "Onur mücadelem" demiş. "Çocuklarımızın geleceği" demiş. Yalnız kalması pes ettirmemiş onu. Bir direnişçi gidiyor önümden Bakıyorum arkasından gururla, umutla. Bir direnişçi gidiyor önümden, Giderken anılarımı götürüyor arkasından. Bir direnişçi gidiyor önümden, Bana gençliğimi hatırlatan. Bana direniş günlerimi hatırlatan. Bir direnişçi gidiyor önümden, Bana direnenlerin kazandığını hatırlatan...

SANCAKTEPE'DEN BİR KADIN İŞÇİ

Onurlu sanatçının yeri işçi sınıfının mücadele saflarıdır

"Hayır katılmayacağım. Kesinlikle darbe karşıyım ama böyle bir şovun içinde bulunmayı tercih etmiyorum..."

Kapitalist toplumda -diğer toplum- lar da olduğu gibi- üretim ilişkileri toplumda var olan hukuk, siyaset, sanat vb. gibi üst yapı kurumlarını da belirler. Dolayısıyla bir toplumun siyasetçisi, hukukçusu, sanatçısı vb. gibi düşün insanları, o toplumun üretim ilişkilerinden bağımsız ele alınamaz.

Fakat tüm maddede olduğu gibi toplumun da kendi içinde karşıtları mevcuttur. Nasıl ki köleci toplumda Spartaküs gibi, feodal toplumda Bedrettin gibi ve kapitalist toplumda komünistler gibi "çıkıntılar" olduysa, günümüzde hala bu düzenin dayatmalarına karşı rahatsız olan ve sesini çıkaran kimlikler ortaya çıkmaktadır.

Kuşkusuz her bir örnek kendi içinde farklılıklar taşımaktadır. Bugün için etrafta "demokrasi" naraları atılarak insanların katledildiği, kaybedildiği bir ortamda "demokrasi mitingi"ne adeta bir şov olarak bakan sanatçılar da var. Sıla Gençoğlu, bugün için yukarıdaki örneklerde belirttiğimiz gibi toplumun ileri ve devrimci yönünü temsil etmemekle beraber, aldığı anlık bir tutum üzerinden,

iktidar ve onun çanak yalayıcıları tarafından linçe maruz kalmıştır.

İlerici, demokrat ve devrimci kitlelerin baktığı yerden, rüzgârın tersten estiği bugünlerde, toplumun hükümetiyle, muhalefetiyle AKP'nin arkasında saf tuttuğu ve sanatçısı da dâhil birçok kesimi yedeklediği yerde, Sıla'nın almış olduğu bu tutum anlamlı bir yerde durmaktadır.

Tabii burada kimi ihtiyatları da belirtmek gerekir. "Bugüne kadar neredeydi?" gibi sorgulamalar da illa ki yapılacaktır. Aydın, sanatçı ve yazar gibi toplumun entelektüel kesiminin, her ne kadar okumuş-yazmış, toplumun ilerisinde bulunan, ileriye gören, eleştiren kişiler olması gerekse de, toplumsal hareketler böylesi kişilerin tutum ve davranışlarında -yazının başında kısmen belirttiğimiz gibi- etkileyici, duruma göre belirleyici olmaktadır. Mesela Haziran Direnişi sürecinde aydın-sanatçı tabaka büyük bir gövdesi ile direniş sürecinden etkilenmiş ve ileri çıkışlarda bulunabilmişlerdi. Şimdi ise toplumda gerici bir rüzgâr estirmeye çalışılırken Sıla gibi örnekler -haliyle- rastlamak zor olmaktadır.

Son tahlilde Sıla bu düzen içerisinde sanatını icra eden bir kimliktir. Bugüne kadar herhangi bir muhalif yönü açığa çıkmamıştır. Burada dikkat çekilmesi ge-

reken noktalardan biri, kapitalist düzenin, topluma saldırıda bulunurken herhangi bir ayırım yapmadığıdır. Tek ayırım noktası "benden yana olanlar ve olmayanlar" şeklindedir.

Sanatçıların ise böylesi bir düzende, kapitalist düzene karşı net bir tavırlarının olması gerektiği önemle altı çizilmesi gereken bir noktadır. Toplumun dikey olarak bölündüğü, karşılaştırılmaya çalışıl-

dığı bir ortamda, sanatçılar işçi sınıfının tarafında olmalıdır.

Sanatçıları, sermayenin tarafında saf tutarak üç beş albümü bedavaya getirmektense, işçi sınıfının safında aç kalmaya, açlıktan ölmeye çağırıyoruz. Fakat onurluca...

*"Mesele esir düşmekte değil,
Teslim olmamakta bütün mesele!"*
(Nazım Hikmet)

Burjuva demokrasisi ve faşizm sanatta da iç içedir

Bir dost sosyal medyada şöyle diyor: *"Sıla yalnız değildir... diyelim. Ama aylardır tutsak olan 'Koma sè bira' solisti müzisyen Erkan Benli'yi de unutmayalım... Cumhurbaşkanı'na hakaretten yeni tutuklanan ve hemen sürgüne yollanan oyuncu Ali Sesal'i de unutmayalım."*

"Koma sè bira' solisti Erkan Benli serbest bırakılmalıdır. Oyuncu Ali Sesal serbest bırakılmalıdır diyelim. Ama Sıla'ya yapılanları da kınayalım. Birini görüp diğerlerini yok saymayalım."

Çok doğru söylüyor. Ama ne var ki; gerçekte demokrat ve devrimci sanatçıların tutuklanması, neredeyse duyulmamacak kadar rutinleşti. Duyulmamasını meşrulaştırmak için değil, yazık ki gerçeklik böyle olduğu için söylüyoruz bunu.

Buna karşın Sıla en fazla demokrat denecek bir pop müzik sanatçısı. Tanrısı para olan pek çok sanatçı Yenikapı mitingine uygun adım giderken, Sıla "bu şova katılmayacağımı" söyledi. Bu bile şimdilik siyasalla sınırlı kalan bir linçe

uğramasına neden oldu. Başta Melih Gökçek'in Ankara'sı olmak üzere pek çok ildeki konseri iptal oldu. Davut Güloğlu gibileri Sıla'ya küfür bile etti ve bunun da demokratik bir tepki olarak görülmesi gerektiğini söyledi.

Kayıp kentin yakışıklısı, şiiri eğer bir senaryoya değil, gerçeğe dayanıyorsa, amcası kaybedilen Yılmaz Erdoğan gibiler Yenikapı'da yerini alarak paranın, onuru ne denli erozyona uğrattığını gösterdi. Toplamda sanatçılar içinde Sıla'yı destekleyen sanatçı çok az.

Türkiye gerçekliğinde bunların hepsi rutin. Devrimci, hatta demokrat sanatçı bile Türkiye'de azınlıkta. Hatta ilk çıkış yapıp sonradan geri adım atmayan sanatçı da yok denecek kadar az. Şimdilik Sıla da bunlardan biri. Rutini bozan biri.

Türkiye'de burjuva demokrasisinden söz etmek için kör ya da ahmak olmak gerekir. Ama Fransa bile gösterdi ki burjuva demokrasisiyle faşizm iç içedir. Gerek Sıla'ya demokrasi nutuklarıyla birlikte faşizan saldırıların son bulması-

nı, gerekse Erkan Benli ve Ali Sesal gibi sanatçıların tutuklanmamasını sağlayacak tek şey işçi demokrasisidir. Elbette bugün Erkan Benli, Ali Sesal, Sıla için sesimizi yükseltmeliyiz. Ama sesimiz

burjuva demokrasisinin sınırlarını aşmıyorsa, boğulmaya mahkum. Şu anki saldırıları ortadan kaldırsak bile yeni saldırılar her zaman olur. Saldırıları engellemek için, faşizmle iç içe olan burjuva demokrasisinin sınırlarını aşip sesimizi işçi demokrasisine dek yükseltmeli ve bu temelde mücadele etmeliyiz.

M. KURŞUN

SACCO VE VANZETTI'NİN ZAFERİ

Sacco ve Vanzetti Amerika'da yaşayan iki İtalyan göçmendi. Nicola Ferdinando Sacco ayakkabıcı, Bartolomeo Vanzetti ise işportacıydı. Ancak onlar sıradan göçmen işçiler değillerdi. İkisi de örgütlü anarşist işçilerdi. İşçi direnişlerine öncülük etmişlerdi. Askere gitmeyi reddetmiş, savaş karşıtı gösterilerde yer almışlardı. Sacco ve Vanzetti'nin aktif olarak mücadele içerisinde yer aldığı yıllar, tam da Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı ve sonrasını kapsayan yıllara denk geliyordu. ABD'de ilerici-devrimci güçlere yönelik saldırıların arttığı, göçmenlere karşı ırkçılığın yükseldiği bir dönemdi.

İşte böylesi bir süreçte, 15 Nisan 1920'de Sacco ve Vanzetti alakalarının olmadığı bir soygun gerekçe gösterilerek tutuklandılar. 15 Nisan'dan üç hafta önce Massachusetts'te bir ayakkabı fabrikasının maaşlarını taşıyan zırhlı aracına soygun düzenlenmişti ve iki kişi öldürülmüştü. Soygunu işleyenleri arayan polislerin karşısına çıkan Sacco ve Vanzetti ise şüpheli görülüp durdurulmuşlardı. O andan itibaren Sacco ve Vanzetti soyguncu ilan edildiler. Nitekim bu suçlu işlediklerine dair Amerikalı polislerin elinde önemli deliller (!) vardı: İkisi de göçmendi ve anarşistti. Ayrıca üzerlerinden silah ve silahtan daha da

etkili bir delil olan bildiri çıkmıştı.

Sacco ve Vanzetti'nin yakalanmasıyla birlikte tam yedi yıl, dört ay, on bir gün süren yargısız infaz süreci de başladı. Sacco ve Vanzetti'nin yoldaşlarının yaptığı eylemler, dünya kamuoyunda sürecin geniş yankı bulması, hatta başka bir cinayetten hapis yatan Celestino Madeiras'ın soygunu ve cinayetleri Joe Morelli çetesiyle birlikte işlediğini itiraf etmesi de kararı değiştirmede. Sacco ve Vanzetti 23 Ağustos 1927'de idam edildiler.

HİÇ AKLINDAN ÇIKARMA DANTE!

Vanzetti, Sacco'nun oğlu Dante'ye yazdığı mektupta böyle sesleniyordu ve ona tam bir hukuksuzluk örneği olan yargılanma süreçlerini anlatıyordu. Dante'ye onların suçsuz olduğunu hiç aklından çıkarmamasını tembihlerken, idam edilmelerinin asıl sebebini ise şöyle tanımlıyordu: "Çünkü biz yoksullardan yanaydık, insanların insanlar tarafından ezilmesine ve sömürülmesine karşıydık."

Sacco ve Vanzetti 23 Ağustos 1927'de idam edilirken, cellatlarına karşı kazandıkları zaferi de ilan ediyorlardı:

*Bunlar gelmese başıma, siz çıkma-
saydınız karşıma
ona buna dert anlatacağım diye
köşe başlarında*

*harcar giderdim ömrümü,
silik, belirsiz, yenilmiş titretir gider-
dim kuyruğu.*

Ama şimdi öyle mi ya!

*Bizim başarımız bu ölüm, bizim za-
ferimiz bu.*

*Dünyada aklımıza gelmezdi böyle
yararlı olacağımız,
insanlık için, adalet için, hürlük için
es kaza gördüğümüz bu hizmeti
bir kere değil, on kere yaşasak yapar-
mazdık.*

*Dediklerimiz, hayatımız, çek-
tiklerimiz hiç kalır bunun yanında
hiç kalır yanında idamımız -bir
kunduracıyla bir işportacı parça-
sının idamı*

Yaşayacağımız o son anı eli-

mizden alamazsınız ya!

O bizim işte, o bizim zaferimiz.*

* Vanzetti'nin idamından kısa süre önce kendisiyle görüşen bir gazeteciye söylediklerinden bir pasaj gazetelerde "Vanzetti yargıçlara ne diyor" başlığıyla yayımlandı. Sonradan ABD'deki üniversitelerin birçoğunun ders kitaplarına geçen bu konuşmayı, 1957 yılında Can Yücel "Yargıçlara Son Sözüm" başlığıyla Türkçe'ye çevirdi ve konuşmanın son bölümünü şiirleştirdi. (Kaynak: wikisosyalizm.org)

shall
Capitalists
MURDER
Our Fighters!

you shall not
BURN UP
Our Fighters!

Sacco
&
Vanzetti
Eni

A PROTES
STRIK!
Can Save
Our Martyrs!

BOYCOTT
MASSACHUSETTS
PRODUCTS

SAVE SACCO & VANZETTI
PROTEST DEMONSTRATION
AGAINST DEATH SENTENCE
TRAFALGAR SQUARE, SUNDAY NEXT AT 3 P.M.
COME IN YOUR THOUSANDS

TURKERO
SAVE

